

(46) ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กาฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 35 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กาฟ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่มีเป้าหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ เรื่องอะกีดะฮ์เป็นหลักการใหญ่ คือการให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ เรื่องของศาสน์และการเป็นรอซูล เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลลิลลอสุอะลียะฮ์วะซัลลิม และความสัจจริงของอัลกุรอาน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวในตอนเริ่มต้นถึงอัลกุรอาน ซึ่งถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ว่าเป็นจริง แล้วได้กล่าวถึงรูปปั้นเจี๊วดซึ่งพวกมุชริกีนกราบไหว้บูชากัน โดยอ้างว่ามันเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮ์ เพื่อที่จะช่วยเหลือพวกเขา ณ ที่พระองค์ และได้ชี้แจงถึงการหลงทางและความผิดของพวกเขาในการเคารพสักการะสิ่งที่มันไม่ได้ยินและไม่ได้ให้ประโยชน์อันใดแล้วได้กล่าวถึงความสงสัยของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอาน โดยได้ตอบโต้ความสงสัยนั้นด้วยหลักฐานที่ชัดเจนและข้อพิสูจน์ที่ปฏิเสธไม่ได้

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงตัวอย่างสองแบบของมนุษย์ที่อยู่ในการฮิตายะฮ์ และการหลงทาง โดยกล่าวถึง ตัวอย่างของลูกที่ดี ที่อยู่ในแนวทางของธรรมชาติ จงรักภักดีต่อบิดามารดาเมื่อเขาได้เติบโตขึ้นและมีอายุมากขึ้น เขาก็ได้เพิ่มความยำเกรง ความดี และการทำความดีแก่บิดามารดาของเขามากยิ่งขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งของลูกที่เลวทราม หันห่างออกจากแนวทางของธรรมชาติ เนรคุณต่อบิดามารดา ซึ่งเขาเย้ยหยันและเหยียดหยามต่อการศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ และบั้นปลายของลูกแต่ละคน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของสุตอะลียะฮ์อิสลาม กับหมู่ชนของเขาที่เกรี้ยวกราด

คือกลุ่มชนอ้าต ซึ่งแสดงความโอหังตามหัวเมืองต่าง ๆ และหลอกลวงไปปิดว่าพวกเขามีอำนาจเข้มแข็ง มีกำลังแข็งแรง แต่ผลสุดท้ายของพวกเขาเป็นอย่างไร สิ่งที่เขาได้รับการตอบแทนก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยลมพายุอย่างถอนรากถอนโคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารุเรซให้ระมัดระวังในความเกรี้ยวกราดและความหยิ่งโสโอหังของพวกเขาต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธของพวกเขาต่อท่านรอซูลคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยเรื่องของญินจำนวนหนึ่งซึ่งได้มาฟังการอ่านอัลกุรอานแล้วพวกเขาก็ศรัทธาและได้กลับไปตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขาเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธา ทั้งนี้เป็นการเตือนมนุษย์ผู้ต้อรันให้ตระหนักถึงการนำหน้าของพวกเขาญินก่อนพวกเขาในการเข้ารับนับถืออิสลาม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลอะฮ์กาฟ ถูกขนานนามเช่นนี้เพราะว่าอัลอะฮ์กาฟเป็นสถานที่ของหมู่ชนอ้าต ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขา เพราะความเกรี้ยวกราดและการมีอำนาจเข้มแข็งของพวกเขา ที่พำนักของพวกเขาอยู่ที่เมืองอัลอะฮ์กาฟในประเทศเยเมน “จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาอ้าต ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่หุบเขาอัลอะฮ์กาฟ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามีมี¹

حَمِيمٌ

2. การประทอนลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

3. เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่ออื่นใด เว้นแต่
ด้วยความจริง และวาระที่ถูกกำหนดไว้ แต่
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ฉินหลังให้จากสิ่ง
ที่พวกเขาถูกตักเตือน³

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ

4. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอก
หรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์
จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่าพวกมันได้สร้างอะไรใน
แผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การ
สร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อนหน้า
มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้
(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในกรณีนี้) หากพวกท่าน

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنذِرُونَ بِكِتَابٍ
مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنشُرُوا مِن عِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่เจ็ด ซูเราะฮ์สุดท้าย
ที่เริ่มด้วยอักษรฮามีมี และเรียกว่าฮามีมีทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามีมี

² อัลกุรอานนี้ถูกประทอนลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการปกครองของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณ
ในการกระทำของพระองค์

³ คือเราได้สร้างทั้งสองและสิ่งที่อยู่ในมันโดยไร้ประโยชน์ แต่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อเคล็ดลับและเป็นการ
ชี้บ่งถึงความเป็นเอกภาพของเรา และเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของเรา และวาระที่ถูกกำหนดไว้คือวาระ
แห่งการสูญสลายมันทั้งสองนั่นคือวันกิยามะฮ์ แต่พวกกุฟฟารเหล่านั้นฉินหลังให้กับสิ่งที่พวกเขาได้รับ
การตักเตือนว่าจะมีการลงโทษโดยที่พวกเขามิได้ใคร่ครวญและเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับวันแห่งการ
ตอบแทน

เป็นผู้สัตย์จริง¹

5. และใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขาจนถึงวันกิยามะฮ์ และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนขอของพวกเขา²

6. และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกมัน (เจว็ด) จะเป็นศัตรูกับพวกเขา และจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา³

7. และเมื่ออายาตต่างๆ อันชัดแจ้งของเรา ถูกสาธยายแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเกี่ยวกับสัจธรรม (อัลกุรอาน) ที่ได้มีมายังพวกเขาว่า นี่คือนายกอลอย่างชัดแจ้ง⁴

8. หรือพวกเขา กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าฉันได้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้น พวกท่านก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันได้จาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนี้ พอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์

وَمَنْ أَسْلَمَ وَمَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَأَنْتَجِبَ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٤٦﴾

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا نُنزِلُ آيَاتِنَا يَبْسُتُونَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُؤْتَمِنٌ ﴿٤٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า พวกท่านจงบอกฉันซิว่า รูปปั้นหรือเจว็ดที่พวกท่านเคารพบูชาอยู่นั้น พวกมันได้สร้างอะไรให้เป็นประจักษ์พยานหรือเป็นรูปธรรม หรือพวกมันมีส่วนร่วมกับการสร้างชั้นฟ้าต่างๆ ขอให้พวกท่านนำหลักฐานจากคัมภีร์สักฉบับหนึ่งที่ใช้ให้พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นเหล่านี้ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริงในคำกล่าวอ้างของพวกท่าน

² ไม่มีผู้ใดที่จะหลงทางและโง่งมไปกว่าผู้ที่เคารพบูชารูปปั้นหรือเจว็ดที่มันไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเขาไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์ และพวกมันก็ไม่ได้ยินและไม่เข้าใจคำวิงวอนขอของพวกเขาเช่นกัน

³ และเมื่อมนุษย์ถูกนำมาให้ชุมนุมกันเพื่อการสอบสวนในวันกิยามะฮ์ บรรดาเจว็ดจะเป็นศัตรูกับพวกเขา และมันจะปลีกตัวจากการเคารพบูชาของพวกเขา

⁴ เมื่ออายาตอัลกุรอานถูกอ่านแก่พวกเขา ซึ่งเป็นอายาตที่ชัดแจ้งเป็นพระดำรัสมาจากอัลลอฮ์พวกปฏิเสธศรัทธากล่าวเกี่ยวกับอัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ว่า นี่คือนายกอลอย่างไม่ต้องสงสัย

เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

9. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันมิได้เป็นคนแรก
ในบรรดารอฮูล และฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
แก่ฉันและแก่พวกท่าน ฉันมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด
นอกจากสิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่ฉัน และฉันมิใช่
ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง²

10. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอก
หรือว่า ถ้าหากอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ และ
พวกท่านปฏิเสธอัลกุรอานนั้น ทั้งๆ ที่มีพยาน
คนหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออีลเป็นพยาน
ต่อลักษณะเช่นเดียวกัน (คือคัมภีร์อัตเตวารอต)
แล้วเขาก็ศรัทธา แต่พวกท่านยังดื้อรั้นหยิ่งโส
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้
อธรรม³

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعِي الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي
مَا يُفْعَلُ فِي وَلَا يَكْرَهُنَّ إِلَّا مَا وَحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانُوا مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرُوا بِهِ
وَسَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِرَبِّهِمْ فَقَامَنَّ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

¹ หรือพวกเขา กล่าวว่า มุฮัมมัด ได้ปั้นแต่ง และ กุ้อัลกุรอาน ขึ้น จาก ตัว ของ เขาเอง มุฮัมมัด จง กล่าว แก่ พวก เขา ว่า สม มติ ว่า ฉัน ได้ ปั้น แต่ง หรือ เรียบ เรียง อัลกุรอาน ขึ้น จริง พวก ท่าน ก็ ไม่ สามารถ ที่ จะ ปก ปอง ฉัน ให้ พ้น จาก การ ลง โทษ ของ อัลลอฮ์ ได้ ทำ ไหม เล่า ฉัน จะ กุ เรือ ง ขึ้น เพื่อ เห็น แก่ พวก ท่าน และ ฉัน ต้อง เผอิญ กับการ ลง โทษ ของ พระ องค์ ค่ะ พระ องค์ คง รู ด้ ยิง ถึง สิ่ง ที่ พวก ท่าน ก่า ลัง ว่ น กั น อยู่ ใน เรื่อง ของ อัลกุรอาน โดย กล่าว ว่า เป็น กวี เป็น มา ยา กล เป็น การ ปั้น แต่ง และ อื่น จาก นี้ เป็น การ พอ เพียง แล้ว ที่ พระ องค์ ทรง เป็น พยาน ว่า ฉัน เป็น ผู้ สัจ จะ และ เป็น ผู้ เผยแผ่ ศาสนา ของ พระ องค์ และ ทรง เป็น พยาน ว่า พวก ท่าน ดื้อ รัน และ ปฏิเสธ ศรัทธา
² คือ ฉัน มิ ได้ เป็น รอฮูล คน แรก ของ โลก และ ฉัน มิ ได้ นำ เริ่ ง ไต มา โดย ที่ มิ ได้ มี ผู้ ไต่ ก่ อ น หน้า ฉัน นำ มา ก่ อ น แล้ว คือ ได้ มี บรรดา รอฮูล ก่ อ น หน้า ฉัน ได้ ทำ หน้า ที่ นี้ มาก่อน แล้ว ฉัน ไม่ รู้ ว่า สิ่ง ที่ อัลลอฮ์ ทรง ก่าหนด ไว้ ให้ แก่ ฉัน และ แก่ พวก ท่าน มี อะไร บ้าง? เพราะ ภา ก สภา วะ ของ อัลลอฮ์ นั้น เป็น สิ่ง เร้นลับ และ ฉัน จะ ไม่ ปฏิบัติ ตาม สิ่ง ไต่ น อ ก จาก สิ่ง ที่ อัลลอฮ์ ทรง ประทาน ะฮีย์ ให้ แก่ ฉัน และ ฉัน นั้น คือ รอฮูล ผู้ ตัก เตือน พวก ท่าน ถึง การ ลง โทษ ของ อัลลอฮ์

³ มุฮัมมัด จง กล่าว แก่ พวก มุขริ กิ น ว่า พวก ท่าน จง บอก ฉัน ซิ ว่า สภา ของ พวก ท่าน จะ เป็น เช่น ไ้ ถ้า หาก อัลกุรอาน มา จาก อัลลอฮ์ และ พวก ท่าน ได้ ปฏิเสธ ศรัทธา ต่อ อัลกุรอาน ทั้ง ๆ ที่ มี พยาน คน หนึ่ง จาก วงศ์ วาน ของ อิสรออีล คือ อับดุลลอฮ์ อิบ นุ ซัล ลาม เป็น พยาน รับ รอง ความเป็น จริง ของ อัลกุรอาน แล้ว เขาก็ ศรัทธา ต่อ อัลกุรอาน แต่ พวก ท่าน หยิ่ง โส ไม่ ยอม ศรัทธา ดั่ง นั้น สภา ของ พวก ท่าน จะ เป็น เช่น ไ้ พวก ท่าน มี ไ้ เป็น ผู้ หลง ทาง ที่ สู้ และ อธรรม ที่ สู้ ต่ อ ก หรือ?

แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าสลดใจ¹

14. คนเหล่านั้นนั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการตอบแทนที่พวกเขาได้กระทำไว้²

15. และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุน้ำนมฉกรรจ์ของเขา และเมื่ออายุถึงสี่สิบปี เขาจะกล่าววิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ทำความดีเพื่อให้พระองค์ท่านทรงพอพระทัยแก่ข้าพระองค์ และทรงให้ความดีเกิดขึ้นในลูกหลานของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอลูกแก่โทษต่อพระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَرَحْمَةً وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي
فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

¹ คือบรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะประกอบด้วยการศรัทธา การให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ และตั้งใจมั่นตามคำกล่าวนั้น ในวันกิยามะฮ์สิ่งไม่เที่ยงและที่นำเกลียดชังจะไม่ประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความหวาดกลัวและความเศร้าสลดเสียใจใดๆ ต่อสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา

² บรรดามุอมีนผู้มีคุณธรรม โดยยึดมั่นอยู่ในศาสนาของพวกเขา เขาเหล่านั้นนั้นคือชาวสวรรค์ เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาได้รับความสุขสำราญ เช่นนั้นเป็นการตอบแทนแก่พวกเขาต่อการกระทำ ความดีของพวกเขาตนเอง

อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม¹

16. คนเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่เรารับรอง ส่วนที่ดีเยี่ยมจากพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติไว้ และเราจะละเลยความผิดต่างๆ ของพวกเขา โดยอยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ เป็นการสัญญาแห่งความจริงซึ่งพวกเขาได้ถูกสัญญาไว้²

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَنَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ
وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٦﴾

17. และผู้ที่กล่าวแก่บิดามารดาของเขาว่า อู๊ฟ แก่ท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองขู่ว่า ฉันจะถูกให้ออกมาพินคินซีฟอีกกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่หลายศตวรรษก่อนหน้าฉันได้สว่างลับไปแล้ว และเขาทั้งสองร้องขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ (พลาถกล่าวแก่ลูกว่า) ความหายนะจงประสพแก่เจ้า จงศรัทธาเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง แล้วเขาก็พูดว่า เรื่องนี้มิใช่

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أُنْفِيَ لَكُمْ أَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ
وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَيُبَكِّرُونَ أَمِنْ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٧﴾

¹ ในเมื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์อยู่ที่ความพอใจของบิดามารดา และความกลัวของพระองค์อยู่ที่ความไม่พอใจของท่านทั้งสอง ดังนั้นเราจึงใช้ให้มนุษย์อย่างหนักแน่นให้ทำความดีต่อบิดามารดา เพราะมารดาของเขาได้อุ้มครรภ์และคลอดเขาด้วยความเหนื่อยยากและเจ็บปวด ระยะเวลาตั้งแต่อุ้มครรภ์จนกระทั่งหย่านมเป็นเวลาถึง 2 ปีครึ่ง ครั้นเมื่อเขาเจริญเติบโตมีอายุบรรลุน้ำนมฉกรรจ์คือ 40 ปี เขาจะวิ่งวนขอต่ออัลลอฮ์ 3 ประการ คือ

1. ขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขา เพื่อขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานให้แก่เขาและบิดามารดาของเขา คือความโปรดปรานแห่งการอิมาน การเอาฮิดและอิสลาม
2. ขอพระองค์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขาด้วยการจงรักภักดีที่เป็นที่พอพระทัย ณ ที่อัลลอฮ์
3. และทรงให้ความดีเกิดขึ้นในหมู่ลูกหลานของเขา

² คนเหล่านั้นเรารับรองการจงรักภักดีของพวกเขา และเราจะตอบแทนแทนการงานที่ดีของพวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งกว่า และเราอภัยโทษความผิดต่างๆ ของพวกเขาโดยให้อยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ซึ่งได้ยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยการอภัยโทษซึ่งเราได้สัญญาไว้ด้วยความสัตย์ผ่านทางบรรดารอซูลของเรา

อะไรอื่น นอกจากเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อน
เท่านั้น¹

18. คนเหล่านั้นคือ บรรดาผู้ที่พระดำรัส (แห่ง
การลงโทษ) เป็นที่คู่ควรแก่พวกเขาที่จะเข้าร่วม
อยู่กับหมู่ชนต่าง ๆ แห่งพวกญินและมนุษย์ที่
ได้ล่องลับไปก่อนพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็น
ผู้ขาดทุน²

19. และสำหรับทุกกลุ่มย่อมมีลำดับชั้นตามที่
พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงตอบ
แทนพวกเขาอย่างครบถ้วนตามผลงานของพวกเขา
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอวยุติธรรม³

20. และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำ
มาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวแก่พวก
เขาว่า) พวกเจ้าได้อาศัยสิ่งดีทั้งหลายของพวกเขา
เจ้า ในการดำรงชีวิตของพวกเขาในโลกดุนยา
ไปแล้ว และพวกเจ้าได้มีความสำคัญกับมัน
แล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทน

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمْرٍ قَدَحَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَإِلَيْهِمْ أَعْتَابُهُمْ وَهُمْ
لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْأَمْ ذَهَبْتُمْ طَبَعَكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُحْزَرُونَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِذَا كُنتُمْ فَتَقُونَ ﴿٢٠﴾

¹ ส่วนลูกทรยศได้กล่าวแก่ทั้งสองว่า อูฟ ขณะที่ท่านทั้งสอง ได้ร้องเรียนให้เขาไปสู่การอีมาน และกล่าว
ว่าท่านทั้งสองได้ชูฉันทว่า ฉันทจะถูกให้ฟื้นคืนชีพจากอุปรอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่หลายศตวรรษได้ผ่านพ้นไป
แล้ว ก็ไม่เห็นใครสักคนกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วเขาทั้งสองก็วิงวอนขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์พลาง
กล่าวขึ้นว่า ความวิบัติจึงมีแต่เจ้า จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด จงเชื่อมั่นต่อวันฟื้นคืนชีพเถิด เพราะสัญญา
ของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง มิฉะนั้นเจ้าจะประสบกับความพินาศ แล้วเขาก็กล่าวว่า เรื่องการฟื้นคืนชีพ
นั้นเป็นเรื่องเหลวไหลและนิยายในสมัยโบราณ

² คนเหล่านั้นนั้นเป็นอาชญากรที่คู่ควรแก่พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า พวกเขาเป็นชาวนรก ซึ่งจะอยู่ร่วมกับ
ชาวนรกทั้งหลายของประชาชาติในอดีตที่ได้ล่องลับไปแล้วแห่งพวกญินและมนุษย์ พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาจะประสบกับการขาดทุนในโลกอาคิเราะฮ์

³ มุอมีนแต่ละคน และกาฟิรแต่ละคนย่อมมีลำดับชั้นหรือตำแหน่งของแต่ละคนที่ได้กระทำไว้ลำดับชั้นของ
บรรดามุอมีนในสวนสวรรค์ย่อมสูงชัน ส่วนลำดับชั้นของบรรดากาฟิรในนรกย่อมต่ำลง พระองค์จะตอบ
แทนการกระทำของพวกเขาอย่างครบถ้วนไม่ขาดและไม่เกิน ทั้งนี้ตามผลงานของแต่ละคนอย่างยุติธรรม

ด้วยการลงโทษอันอัปยศ เนื่องด้วย พวกเจ้า
หยิ่งโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรมและเนื่อง
ด้วยพวกเจ้าฝ่าฝืน¹

21. จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา
อ้าต ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่เนิน
เขาอัลอะฮ์กอฟ และแน่นอน บรรดาผู้ตักเตือน
(รอซูล) ก่อนหน้าเขาและภายหลังเขา (ได้กล่าว
ตักเตือนว่า) พวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮ์ผู้ใด
นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่าน
ถึงการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่²

22. พวกเขาบอกว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อ
จะหันห่างพวกเรา จากการเคารพสักการะ
พระเจ้าทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ ดังนั้นจง
นำ (การลงโทษ) ตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้
หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง³

وَأَذْكُرْ أَهْلَ عَادٍ إِذْ أَنْذَرْنَاهُمْ بِالْأَحْقَافِ
وَقَدْ خَلَّتْ أَنْذُرُنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا يُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

قَالُوا أَجِئْنَا بِبِلَآئِكُمْ إِنَّا نَهْتَفِئُونَ
بِمَا نُعْبُدُ إِنَّكَ مِنْ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

¹ ในวันกียามะบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรกและพวกเขาจะมองดูไปที่มันซึ่งกำลังลุกไหม้อยู่ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ความดั่งามทั้งหลายของพวกเขาได้หมดไปแล้ว และพวกเขาได้รับความสุขสำราญในโลกศุนยาคันแล้ว ในวันที่ส่วนได้ของพวกเขาไม่มีเหลือไว้เพื่อเป็นการตอบแทนนอกจากการลงโทษอันอัปยศและต่ำต้อย เพราะการหยิ่งโสของพวกเขาต่อการอีมานและการจงรักภักดีและด้วยการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพวกเขา

² มุฮัมมัดจงรำลึกถึงเรื่องของนะบีฮูด อะลัยฮิสสลาม กับหมู่ชนของเขา เพื่อให้พวกมุชริกีนได้ตระหนักและใคร่ครวญว่า ขณะที่เขาได้กล่าวเตือนหมู่ชนของเขาคือพวกอ้าต ถึงการลงโทษของอัลลอฮ์หากพวกเขาไม่ศรัทธา หมู่ชนเหล่านั้นมีถิ่นพำนักอยู่ที่เนินเขาอัลอะฮ์กอฟในประเทศเยเมน และบรรดารอซูลผู้ตักเตือนก่อนหน้านะบีฮูด และภายหลังเขา ซึ่งแต่ละท่านได้กล่าวเตือนประชาชาติของเขาว่า พวกท่านอย่าได้เคารพอิบาดะฮ์สิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และได้กล่าวเตือนถึงผลแห่งการทำชิริก ซึ่งทั้งบาปชั้นอุกฤษ และว่าแท้จริงฉันกลัวว่าหากพวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ สิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว การลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่คือวันกียามะจะต้องเกิดขึ้นกับพวกท่านอย่างแน่นอน

³ พวกเขาตอบการเตือนของนะบีฮูดว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อที่จะให้หันห่างพวกเราจากการเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขากระนั้นหรือ? หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงก็จงนำการลงโทษตามที่ท่านได้สัญญาไว้กับพวกเรา

23. เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงความรู้ (เรื่องการลงโทษ) นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันขอประกาศแก่พวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อการนี้ แต่ฉันเห็นว่า พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มงาย¹

قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرَىٰ أَنَّكُمْ قَوْمًا مَّجْهُلُونَ ﴿٢٣﴾

24. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆทึบเคลื่อนมาอย่างที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า นี่คือเมฆที่จะให้น้ำฝนแก่เรา เปล่าเลย มันคือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งขอให้เกิด มันคือลมพายุ ในนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด²

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَُوا
هَذَا عَارِضٌ مِّمَّنْ طَرَأْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. มันจะทำลายทุกสิ่งตามพระบัญชาของพระเจ้าของมัน แล้วพวกเขาก็กลายเป็นไม่มีอะไรให้แลเห็น นอกจากบ้านพักอาศัยของพวกเขาเท่านั้น เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนหมู่ชนผู้กระทำความผิด³

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرُوا لَا يَرَىٰ
إِلَّا مَسْكَنَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

26. และโดยแน่นอน เราได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขา โดยที่เรามิได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขาในนั้น และเราได้ทำให้พวก

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

¹ ฮูดได้กล่าวว่า กำหนดเวลาของการลงโทษนั้น ไม่มีใครรู้นอกจากอัลลอฮ์ แต่ฉันขอประกาศแจ้งแก่พวกท่าน สิ่งที่อัลลอฮ์ส่งฉันมาเพื่อพวกท่าน และฉันเห็นว่าพวกท่านนั้นเป็นพวกมงายในการขอของพวกท่านที่จะให้การลงโทษเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

² เมื่อพวกเขาเห็นก้อนเมฆปรากฏขึ้นบนท้องฟ้ากำลังเคลื่อนมาอย่างที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขาซึ่งกำลังอยู่ในสภาพแห้งแล้ง พวกเขา กล่าวว่า นี่คือก้อนเมฆที่อุ้มน้ำฝนกำลังจะนำความชุ่มชื้นมาให้แก่พวกเรา ฮูดได้กล่าวแก่พวกเขาว่า เปล่าเลย มันมิใช่ให้น้ำฝนตามที่พวกท่านเข้าใจกัน แต่มันเป็นการลงโทษที่พวกท่านเร่งขอให้มันเกิดขึ้นต่างหาก มันคือลมพายุแห่งการทำลายที่มีการลงโทษอย่างเจ็บปวดอยู่ในนั้นด้วย

³ ลมพายุนั้นจะทำลายทุกสิ่งที่ขวางอยู่ข้างหน้ามัน ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์พาหนะ และทรัพย์สินตามพระบัญชาของพระองค์ ลมพายุนั้นจะทำลายทุกสิ่งจนกระทั่งไม่มีอะไรเหลือนอกจากบ้านพักอาศัยที่สลักหักพังที่ว่างเปล่า และนี่แหละการตอบแทนด้วยความพินาศ ซึ่งเราจะตอบแทนผู้กระทำความผิดทั้งหลายที่พวกเขาทำลายตัวเองด้วยการทำซิริก และการฝ่าฝืน

เขามีหูมีตาและมีหัวใจ แต่ว่าหูของพวกเขา ตาของพวกเขา และหัวใจของพวกเขา มิได้ อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา โดยที่พวกเขา ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา¹

27. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ พวกเจ้า และเราได้แจกแจง สัญญาต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้ง เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาน่านึกผิด²

28. ทำไมบรรดาที่พวกเขายึดถือมันเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อความใกล้ชิด (กับอัลลอฮ์) จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาเล่า? แต่พวกมันได้หายสาปสูญไปจากพวกเขา และนั่นคือการกล่าวเท็จของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาขู่นั้น³

29. และจงรำลึกเมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่ง มุ่งไปยังเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขา มาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขา

وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَبْغَدُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
آلِهَتَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَهًا بَدَلًا صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ
وَمَا كَانُوا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَعْمِرُونَ
الْقُرْآنَ إِن كُنَّا لَمَّا خَصَرُوهُ قَالُوا أَنْصَبُوا
فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٦٩﴾

¹ เราได้ให้ความมั่นคงแข็งแรงทางด้านวัตถุแก่หมู่ชนอาดโดยที่เรามิได้ให้แก่พวกเจ้าชาวกุฟฟารกุเรช และเราได้ให้ หู ตา หัวใจแก่พวกเขา แต่สัมผัสดังกล่าวนั้นมิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และมันก็มีได้ปกป้องสิ่งใดจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ทั้งนี้เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

² เป็นการขู่แก่พวกกุฟฟารมักกะฮ์อีกว่าเราได้ทำลายเมืองต่าง ๆ ที่อยู่ข้างเคียงพวกเจ้า เช่น หมู่บ้านของอาด ชะมูต สะบะ และหมู่ชนของสุฎ และเราได้นำหลักฐานต่าง ๆ อย่างชัดเจน และข้อแนะนำต่าง ๆ หวังว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัวจากการตั้งมั่น และการหลงทางของพวกเขา

³ ทำไมพระเจ้าต่าง ๆ ของพวกเขาที่พวกเขากราบไหว้บูชา จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์เล่า? แต่พวกมันได้หายหน้าจากการให้ความช่วยเหลือพวกเขาในขณะที่พวกเขามีความต้องการอย่างยิ่ง ต่อความช่วยเหลือสิ่งที่ประสบแก่พวกเขานั้นคือการกล่าวเท็จแก่อัลลอฮ์ โดยพวกเขา กล่าวอ้างว่ารูปปั้นหรือเจดิดต่าง ๆ นั้นคู่เคียงกับอัลลอฮ์และจะช่วยเหลือแก่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์

กล่าวว่า จงนั่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน¹

30. พวกเขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาหลังจากมุซา เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน เพื่อชี้แนะทางไปสู่สัจธรรม และแนวทางที่เที่ยงตรง²

31. โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เถิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด³

32. และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ เขาจะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจาก

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ
مِن بَعْدِ مَوْسَىٰ قَالِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ
مِن ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ مِّنْ عَذَابِ آلِيبِهِ ﴿٣١﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي
صَلَائِلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

¹ จงรำลึกซิมุฮัมมัดเอ๋ย ขณะที่เราได้ส่งญินจำนวนหนึ่งไปฟังเจ้าอ่านอัลกุรอานที่ทุ่งอัลนัคละฮ์ในตอนเช้ามืด เมื่อพวกเขาปรากฏตัวขณะที่เจ้ากำลังอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้กล่าวซึ่งกันและกันว่า จงนั่งฟังอัลกุรอานเมื่อเจ้าได้อ่านจบแล้ว พวกเขาได้กลับไปหาพรรคพวกของเขาโดยกล่าวเตือน พวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์หากพวกเขาไม่ยอมศรัทธา และนี่เป็นการเตือนสำคัญกับพวกมุชริกีนกุเรชเพราะพวกญินเมื่อได้ฟังอัลกุรอานก็ศรัทธา และเชื่อว่ามาจากอัลลอฮ์ แต่พวกเจ้าได้ผินหลังให้ และยืนยันทันทีจะอยู่ในการเป็นกัฟร

² พวกเขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของเรา เราได้ยินคัมภีร์ที่มีสำนวนไพเราะถูกประทานให้แก่รอซูลหลังจากมุซา เป็นการยืนยันถึงที่ได้มีมาก่อนคือ คัมภีร์อัตเตวารอต อัลกุรอานนี้ได้ชี้แนะไปสู่ความจริงอันชัดแจ้ง และศาสนาของอัลลอฮ์ที่เที่ยงธรรม

³ พวกท่านจงตอบรับการเรียกร้องของมุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ในสิ่งที่เขาเชิญชวนไปสู่การอีมาน และจงเชื่อมั่นต่อการเป็นรอซูลของเราแล้วอัลลอฮ์จะทรงลบล้างความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะคุ้มครองพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

พระองค์ ชนเหล่านี้ยังอยู่ในการหลงผิดอย่าง
ชัดเจน¹

33. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง
อัลลอฮ์ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
นี้ และมีทรงอ่อนเพลียต่อการสร้างสิ่งเหล่านี้
นั้น ย่อมทรงเป็นผู้อานุภาพที่จะให้คนตายมี
ชีวิตขึ้นมาอีก แน่نون แท้จริงพระองค์เป็นผู้
ทรงอานุภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง²

34. และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำ
มาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า)
นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ? พวกเขากล่าวว่า
แน่นอนครับ ขอสาบานต่อพระเจ้าของเรา
พระองค์ตรัสว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการ
ลงโทษตามที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา³

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

¹ และผู้ใดไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ตอบรับการเรียกร้องของอรุสของพระองค์ เขาจะไม่รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และไม่สามารถจะหลบหนีไปไหนได้ เขาจะไม่มีความช่วยเหลือคุ้มครองเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ชนเหล่านี้ย่อมอยู่ในการขาดทุนอย่างย่อยยับและการหลงผิดอย่างไกลลิบ

² พวกกุฟฟารผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเดชานุภาพ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเริ่มมาจากไม่มีแบบอย่างมาก่อนเลย พระองค์จะไม่ทรงอ่อนเพลียหรือเหน็ดเหนื่อยในการสร้างสิ่งเหล่านี้ และแน่นอนพระองค์ทรงอานุภาพที่จะให้คนตายไปแล้วกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมฝังศพ เพื่อแก้การตอบแทนตามผลงานของแต่ละคน

³ มุฮัมมัดจงเตือนให้พวกมุชริกนเหล่านั้นรำลึกถึงความน่ากลัว ซึ่งพวกเขาจะได้เห็นในวันกิยามะฮ์และวันที่พวกเขาจะนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก ว่าการลงโทษที่พวกเขาจะได้รับได้ลิ้มรสอยู่นี้มิใช่ความจริงดอกหรือ? พวกเขาตอบว่า เป็นความจริงครับ ขอสาบานด้วยเกียรติแห่งพระเจ้าของเรา ได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่าดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด เพราะการปฏิเสธของพวกเขาเจ้าเถิด

35. ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย ได้ออดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง (ให้มีการลงโทษ) แก่พวกเขา วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา นั้น ประหนึ่งว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามกลางวันเท่านั้น นี่คือการประกาศตักเตือน ดังนั้นความหายนะจะไม่ประสบแก่ผู้ใดนอกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น¹

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ سُوءَ بَرَاءُونَ مَا يُوعَدُونَ
لَنْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ ذُهِمَّكَ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

¹ ดังนั้นเจ้าจงอดทน โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน ดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย คือ นูหฺ อิบรอฮีม มูซา และอีซา ได้ออดทนมาก่อนแล้ว และอย่าได้วิงวอนขอให้มีการลงโทษแก่พวกกุเรออย่างรีบด่วน เพราะการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง วันที่พวกเขาเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา นั้น คือการลงโทษประหนึ่งว่าพวกเขาพำนักอยู่ในโลกดุนยาเพียงชั่วโงะของเวลากลางวันเท่านั้น คือขณะที่พวกเขาพบเห็นการลงโทษอย่างหนักหน่วงและยาวนาน ดังกล่าวนี้นี้ คือการประกาศตักเตือนแก่ปวงมนุษย์ ความหายนะและความวิบัติจะไม่เกิดขึ้นแก่ผู้ใดนอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่ออกนอกกลุ่มนอกรอกจากการจงรักภักดีต่ออัลลฮ์

(47) ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 38 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มุฮัมมัด

ซูเราะฮ์มุฮัมมัด เป็นซูเราะฮ์มะตะเนียะฮ์ซึ่งให้ความสนใจต่อการตรวจทบทวนบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะตะเนียะฮ์อื่น ๆ สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติแห่งการสู้รบ เชลย ทัพย์สินเชลย และสภาพของพวกมูนาฟิกัน แต่แก่นสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ เรื่องการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มต้นด้วยการเริ่มต้นที่ประหลาดคือประกาศสงครามอย่างเปิดเผยกับพวกกุฟฟารค์ตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของรอซูลของพระองค์ ซึ่งพวกเขาได้ทำสงครามกับอิสลาม โดยปฏิเสธท่านรอซูล คืออลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ยินหยัดขัดขวางต่อต้านการตะวะฮ์ฮ์ของมุฮัมมัด เพื่อกีดกันมหาชนมิให้เข้ารับนับถือศาสนาของอัลลอฮ์

“บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำให้การทำงานของพวกเขารั้ผล”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้บรรดามุอมีนสู้รบกับพวกปฏิเสธศรัทธา และสังหารพวกเขาด้วยคมดาบของบรรดานักต่อสู้ดิ้นรน เพื่อกวาดล้างผืนแผ่นดินให้บริสุทธิ์จากความสกปรกของพวกเขา จนกระทั่งจะไม่ให้เสียนหามและพลังเหลืออยู่สำหรับพวกเขาแล้วได้เรียกร้องให้จับพวกเขาเป็นเชลยศึกหลังจากได้ฆ่าพวกเขาเป็นจำนวนมากและมีผู้บาดเจ็บจำนวนมาก “และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้วก็จงจับพวกเขาเป็นเชลย”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงแนวทางแห่งความมีเกียรติและชัยชนะ และได้วางเงื่อนไขในการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ทั้งนี้ด้วยการยึดมั่นต่อบทบัญญัติของพระองค์ และสนับสนุนศาสนาของพระองค์ “โอ้บรรดา

ผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเจ้าสนับสนุน (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะสนับสนุนพวกเจ้าและจะทรงตรึงเท้าของพวกเจ้าให้มั่นคง”

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์แก่พวกกุฟฟารัมักกะฮ์ถึงบรรดาผู้เกรี้ยวกราดที่มีกำลังเข้มแข็งในประชาชาติยุคก่อน ๆ และการที่อัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขาเพราะการกระทำความผิด และความเกรี้ยวกราดของพวกเขา “พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่าบ้านปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด? อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างพวกเขาและสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงโดยละเอียดถึงลักษณะของพวกมุนาฟิกีน โดยถือว่าพวกเขาเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่ออิสลามและมุสลิม และได้เปิดโปงถึงความชั่วและความน่าละอายของพวกเขาเพื่อเตือนมนุษย์ให้รู้ถึงกลอุบายและความชั่วร้ายของพวกเขา “และหากเราประสงค์แน่นอนเราจะเปิดเผยแก่เจ้าแล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนที่เครื่องหมายของพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเรียกร้องเชิญชวนบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาให้เจริญรอยตามแนวทางแห่งความมีเกียรติและชัยชนะ ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ และมีให้อ่อนแอต่อหน้าพลังแห่งความชั่วและความอยุติธรรมและเตือนมิให้มีการเรียกร้องไปสู่การประนีประนอมกับเหล่าศัตรู เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งการมีชีวิตอยู่ต่อไป เพราะการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้ย่อมสูญสลายและจบสิ้น และสิ่งที่มีอยู่ที่อัลลอฮ์นั้นเป็นการดีสำหรับคนดีทั้งหลาย

“ดังนั้นพวกเจ้าอย่าท้อแท้ และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้อยู่เหนือสุด และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเจ้า การมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้เป็นแต่เพียงการเล่นและการสนุกสนานว่าเจริงเท่านั้น และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงพระองค์ก็จะทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า”

เช่นนี้แหละซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเรียกร้องไปสู่การญิฮาดต่อสู้ดิ้นรน เช่นเดียวกับได้เริ่มซูเราะฮ์ไปสู่การนี้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการผลักดันความปรารถนาอันแรงกล้าของบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา และเพื่อให้ตอนต้นกับตอนจบสอดคล้องกันอย่างแนบเนียนและรัดกุม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำการงานของพวกเขาไร้ผล¹
2. ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่มุฮัมมัด และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขา ให้ออกไปจากพวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น²
3. ทั้งนี้เพราะว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จ แต่ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา เช่นนี้แหละอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายของพวกเขาแก่ปวงมนุษย์³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
أَمْثَلَهُمْ

¹ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการให้ความเอกภาพต่ออัลลอฮ์ การพบพระองค์ สัญญาณต่างๆ ของพระองค์ รุซูลของพระองค์และปิดกั้นบุคคลอื่น ๆ มิให้เข้าสู่อิสลาม การงานต่างๆ ที่ดีของพวกเขาเช่น การให้อาหารแก่คนยากจนและการติดต่อเครือญาติจะไม่ปรากฏร่องรอยให้ปรากฏในวันกิยามะฮ์

² ส่วนบรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะรวมไว้ซึ่งการศรัทธาอย่างแท้จริง และกระทำความดี และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่มุฮัมมัดคืออัลกุรอาน และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์และเป็นวะฮีย์มาจากอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างบาปกรรมต่างๆ ของพวกเขาในอดีตให้หมดสิ้นไป และจะปรับปรุงกิจการต่างๆ และสภาพการณ์ของพวกเขาให้ดีขึ้นทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามชัยฏอน และสิ่งที่มันล่อลวงเช่นการทำชิริก การทำความชั่วและก่อความเสียหาย ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามอัลกุรอาน ซึ่งประมวลไว้ด้วยหลักการศรัทธาที่ต้องและการอิมานะฮ์ที่จะขัดเกลาคิดใจ ดังเช่นการชี้แจงอย่างชัดเจนดังกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธาและพวกปฏิเสธศรัทธา ก็เพื่อให้มนุษย์ยึดถือเป็นบทเรียนเพื่อใคร่ครวญ

4. และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จึงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว ก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ¹ เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา² แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเขา กับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การทำงานของพวกเขาริ่ผลเป็นอันขาด³

5. พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขา และจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น

6. และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขาแล้ว⁴

7. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเขาสนับสนุน (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรง

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَنتَحِسْتُمُوهُمْ فَذَرُّوا الرِّقَابَ وَإِنَّا مُعْتَدُونَ وَإِنَّمَا يَضَعُ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرْتُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّاتِ عَرَفًا لَهُمْ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن نَّصَرُوا وَاللَّهُ يُصَرِّمُ
وَلَيُنَبِّئَنَّ أَقْدَامَكُمْ

¹ คือเมื่อพวกเขาเข้าประจัญบานกับพวกปฏิเสธศรัทธาในสนามรบก็จึงฆ่าพวกเขาเสีย และเมื่อพวกเขาได้ฆ่าพวกเขาเป็นจำนวนมากแล้ว จนกระทั่งพวกเขาอ่อนกำลังลงเพราะถูกฆ่า และได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมากแล้วก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นพวกเขาจะเลือกเอาโดยปล่อยพวกเขาเป็นไท โดยไม่คิดค่าตอบแทนหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ

² โดยพวกเขาไม่ต้องลงมือฆ่า เช่นถูกแผ่นดินสูบหรือเกิดโรคตายระหว่างพวกเขา

³ แต่ทรงใช้ให้มีการฆ่าเพื่ออีกมะฮฺ คือ มีการทดสอบ คนมุอฺมินถูกฆ่าตายก็ได้เข้าสวรรค์ ส่วนกฺุฟฟารถูกฆ่าตายก็เข้านรก

⁴ คือจะให้พวกเขาประสบความสำเร็จด้วยการได้รับความดีมีความสุขและมีสุขภาพดีขึ้น และจะให้พวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ในวันกิยามะฮฺตามที่พระองค์ทรงหวังให้พวกเขาไว้ในคัมภีร์ของพระองค์และโดยหนทางรอซูลของพระองค์

สนับสนุนพวกเขา และจะทรงตั้งเท้าของพวกเขา
เจ้าให้มั่นคง¹

8. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความพินาศ
หายนะจะได้แก่พวกเขา และพระองค์ได้ทรง
ทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล²

9. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์
ทรงประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การ
งานของพวกเขาไร้ผล³

10. พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอก
หรือ แล้วพิจารณาดูว่า บ้านปลายของประชาชาติ
ในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด อัลลอฮ์
ได้ทรงทำลายล้างพวกเขา และสำหรับพวก
ปฏิเสธศรัทธาก็คือเป็นเช่นเดียวกัน⁴

11. ทั้งนี้เพราะว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครอง
บรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอนพวกปฏิเสธศรัทธา
ไม่มีผู้คุ้มครองสำหรับพวกเขา⁵

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلًا عَمَلُهُمْ ﴿٨﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ أَفَلَمْ تَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْتَانُهَا ﴿١٠﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

¹ คือสนับสนุนศาสนาของพระองค์ รอคูลของพระองค์ และบรรดามุอมีนแล้ว พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือ
พวกเขาให้มีชัยชนะเหนือศัตรูและจะให้ความมั่นคงแก่พวกเขาในสนามรบ

² สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะประสบแต่ความพินาศ และการขาดทุนพวกเขาจะไม่ได้รับประโยชน์
อันใดจากการตอบแทน ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงขาดทุนทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

³ เพราะพวกเขาเกลียดชังอัลกุรอานที่ประมวลไว้ด้วยการฮิตายะฮ์ต่างๆ และการแก้ไขปรับปรุงมากมาย
การงานของพวกเขาจึงไร้ผลและขาดทุน

⁴ พวกมุชริกินเหล่านั้นมิได้ท่องเที่ยวไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อพิจารณาดูบ้านปลายของประชาชาติต่างๆ
ในสมัยก่อนๆ เช่น พวกอ้าย และพวกชะมูต อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างบ้านเรือนของพวกเขา ผู้คนและ
ทรัพย์สินของพวกเขาเหล่านั้นถูกทำลายอย่างราบเรียบ เพราะความต้อรังแกไม่ยอมศรัทธา ดังนั้นพวก
มุชริกินผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะมีสภาพเช่นเดียวกัน

⁵ สำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้ง
เหล่านั้นพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา

15. อุปมาของสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรง ได้ถูกสัญญาไว้ในสวนสวรรค์นั้นมีธารน้ำหลายสายที่ไม่ผันแปร (ทั้งรสและกลิ่น) และธารน้ำนมหลายสาย ที่รสชาติของมันไม่เปลี่ยนแปลง และธารน้ำจืด (เหล้า) หลายสายเป็นที่โอชะ อร่อยแก่ผู้ดื่ม และธารน้ำผึ้งที่สะอาดบริสุทธิ์หลายสาย และสำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นมีผลไม้หลายชนิด และการอภิเษกจากพระเจ้าของพวกเขาจะเหมือนกับผู้ที่พำนักอยู่ในไฟนรก และถูกให้ดื่มน้ำร้อนจัด แล้วมันตัดลำไส้ของพวกเขากระนั้นหรือ¹

16. ในหมู่พวกเขามีผู้เจียูหฺฟิงเจ้าจนกระทั่งเมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาที่จะพูดแก่ผู้มีความรู้ว่า เมื่อคืนนี้เขา (มุฮัมมัด) พูดอะไรกัน ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา² และพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذْوٍ لَشْدِيدٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿٤٧﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا وَلَيْكَ الَّذِينَ طَعَبَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿٤٧﴾

¹ ลักษณะของสวนสวรรค์ที่มีธารน้ำต่าง ๆ เช่น ธารน้ำจืด ธารน้ำนม ธารน้ำจืด (เหล้า) และธารน้ำผึ้ง ซึ่งจะมีรสชาติโอชะอร่อยตามชนิดของมัน ทั้งรสทั้งกลิ่นจะไม่เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรอันเนื่องมาจากกาลเวลา และมีผลไม้หลายชนิด ทั้งนี้ตามคำมั่นสัญญาที่อัลลอฮฺ ตระเตรียมไว้สำหรับปวงบ่าวผู้ยำเกรงต่อพระองค์ และพวกเขาเป็นปวงบ่าวผู้ใกล้ชิดที่เคารพภักดี ให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์ในข้อใช้และข้อห้าม บรรดาผู้ที่อยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุข ย่อมจะไม่เท่าเทียมกับผู้ที่จมอยู่ในนรกตลอดกาล

² ในหมู่พวกเขาในพินกันมีผู้ฟังการแสดงศุภะของเจ้าเมื่อพวกเขาออกมาจากมัสยิดพวกเขาได้ตามอัชดุลลอฮฺอบนี้มัสอูดว่าเมื่อคืนนี้มุฮัมมัดพูดอะไร พวกเขาหมายถึงว่าสิ่งที่ทำนอซูล คืออัลลลอฮฺอูอะลียะฮฺวะซัลลัม พูดนั้นไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด พวกเขาเหล่านี้อัลลลอฮฺทรงประทับตราการเป็นกุฟรและการนิฟากบนหัวใจของพวกเขา สาเหตุเพราะพวกเขาไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องและยึดถืออารมณ์ต่ำเป็นที่ตั้ง

จะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค จะจ้องมองไปยังเจ้าเสมือนการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย ดังนั้นความหายนะจงประสบแก่พวกเขาเถิด¹

21. การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำพูดที่ดีไพเราะ (นั่นเป็นการที่ดียิ่ง) ดังนั้นเมื่อกิจการใดถูกกำหนดไว้แล้ว หากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮ์แล้ว ก็จะเป็นการดีแก่เขา²

22. ดังนั้น หวังกันว่า หากพวกเจ้าผินหลังให้ (กับการอีมานแล้ว) พวกเจ้าก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดิน และตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเขากระนั้นหรือ

23. ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวกและทรงทำให้พวกเขาตาบอด³

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوَصَّدَقُوا لِلَّهِ كَانَ خَيْرًا لَّهٖمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

¹ บรรดาผู้ศรัทธาสาวกของท่านรอซูล คือลัลลลอฮูอะลียฮิวะซัลลิม ได้กล่าวด้วยความหวังอยากให้ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาใช้ให้ทำญิฮาด ครั้นเมื่อซูเราะฮ์เกี่ยวกับการทำญิฮาดถูกประทานลงมา มุฮัมมัดเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขาเป็นโรค คือโรคสงสัยและนิฟาก จะจ้องมองไปยังเจ้าเหมือนกับการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย เป็นการสมควรแล้วขอให้พวกเขาจงประสบกับความวิบัติเถิด

² การเชื่อฟังปฏิบัติตามเจ้าและคำพูดที่ดียิ่งนั้นเป็นการดียิ่งแก่พวกเขา หรือจะกล่าวว่าเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเขาคือการเชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูลุลลอฮ์และคำพูดที่ดีเป็นการดีแก่รอซูลุลลอฮ์ ดังนั้นเมื่อการญิฮาดได้ถูกกำหนดไว้แล้ว และหากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮ์ตามที่ได้สัญญาไว้กับพระองค์ว่าพวกเขาจะร่วมรบกับท่านรอซูลุลลอฮ์ก็จะเป็นการดีแก่พวกเขาทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์

³ คือหวังว่าหากพวกเจ้าผินหลังให้กับการศรัทธาและกลับไปสู่สภาพเดิมคือการเป็นกัฟรและการทำชิริกหรืออีกความหมายหนึ่ง หากพวกเจ้ามีอำนาจในการปกครอง พวกเจ้าก็จะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นในแผ่นดินและตัดญาติขาดมิตรกระนั้นหรือ ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงขับไล่ออกจากความเมตตาของพระองค์ พวกเขาจึงหูหนวกไม่ได้ยินความจริงและตาบอดมองไม่เห็นสิ่งที่ถูกต้องและแนวทางที่เที่ยงธรรม

24. พวกเขาได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอาน ดอกหรือ แต่ว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจ หลายดอกกลั่นอยู่¹

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ
أَمْ عَلَ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٤٧﴾

25. แท้จริงบรรดาผู้ผินหลังกลับของพวกเข หลังจากเส้นทางที่ถูกต้องเป็นที่ประจักษ์แก่ พวกเขาแล้ว ชัยฏอนมารร้ายได้ล่อลวงพวกเขาได้ให้ความหวังแก่พวกเขา (ว่าจะมีชีวิตยืน นาน)²

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلٰى أَدْبَارِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى
الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٤٨﴾

26. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาได้กล่าวแก่บรรดา ผู้เกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาว่า เราจะเชื่อฟัง ปฏิบัติตามในกิจการบางอย่าง แต่อัลลอฮ์ทรงทราบดีถึงความลับของพวกเขา³

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ
اَللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاٰمْرِ وَاَللّٰهُ
يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٤٩﴾

27. แล้ว (สภาพของพวกเข) จะเป็นเช่นไร เมื่อมะลาอิกะฮ์มาเอาชีวิตของพวกเข โดยตี ใบน้าของพวกเขและหลังของพวกเข⁴

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ
وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٥٠﴾

28. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที จะก่อความกริ้วแต่อัลลอฮ์ และพวกเขารังเกียจ ความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้นพระองค์

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اَتَّبَعُوْا مَا اَسْحَطَ اَللّٰهُ
وَكَرِهُوْا رِضْوٰنَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمٰلَهُمْ ﴿٥١﴾

¹ คือพวกเขามีได้ใคร่ครวญอัลกุรอานเพื่อที่จะได้รู้จักข้อเท็จจริงจากความเท็จ เปล่าเลย แต่ว่าหัวใจของ พวกเขาแข็งกระด้าง และมีดมนเสหมือนกับถูกล่ามไว้ด้วยกุญแจหลายดอก

² แท้จริงบรรดาผู้ที่กลับไปสู่การกุฟรด้วยการนิฟากของพวกเขหลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วถึง ความสัจจะของท่านรอซูล และความถูกต้องของศาสนาของท่านด้วยข้อพิสูจน์และหลักฐานต่าง ๆ แล้ว ชนเหล่านั้นชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำจิตใจของพวกเขเพื่อให้ความหวังต่าง ๆ นานา

³ ทั้งนี้เพราะพวกมุชริกีนได้กล่าวแก่บรรดาผู้เกลียดชังถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาคืออัลกุรอานว่าเรา จะร่วมมือกับพวกท่านในการเป็นศัตรูต่อรอซูล และด้วยการขัดขวางบรรดามุอมีนมิให้เข้าทำการญิฮาด แล้วอัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยความลับของพวกเข

⁴ สภาพของพวกเขจะเป็นอย่างไร ขณะที่มะลาอิกะฮ์แห่งการลงโทษมาเอาชีวิตของพวกเขโดยมีฆอน เหล็กมาเพื่อตีใบน้าและหลังของพวกเข

จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล¹

29. บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค คิดหรือว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำเอาความอิจฉาริษยาของพวกเขาออกมาให้เป็นที่ประจักษ์

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾

30. และหากเราประสงค์แน่นอน เราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า แล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอน ที่เครื่องหมายของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงแห่งการพูด และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงการงานของพวกเขา²

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَمْ تَعْرِفَهُمْ بِسْمَتِهِمْ
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

31. และแน่นอน เราจะทดสอบพวกเจ้าจนกระทั่งเราจะได้รู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรน และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่พวกเจ้า และเราจะทดสอบการงานของพวกเขา³

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ
وَنَبْلُوَنَّكُمْ بِمَا تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

32. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์ และต่อต้านรอซูลนี้ หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใดๆ แก่อัลลอฮ์ได้เลย พระองค์จะทรงทำให้

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَافَرُوا
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَالِهِمْ ﴿٣٢﴾

¹ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วคือการชirikและการฝ่าฝืน และสิ่งที่อัลลอฮ์พอพระทัยคือการเตาฮีด และการงานที่ดี ดังนั้นสิ่งที่พวกเขากระทำไปก็จะเป็นการไร้ผลไม่ได้ผลบุญเป็นการตอบแทน

² พวกมุนาฟิก็นคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่เปิดเผยความลับที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา แต่พวกเขาต้องผิดหวังเพราะอัลลอฮ์กล่าวว่า หากเราประสงค์เราจะเปิดเผยให้เจ้ารู้ถึงบุคลิกของพวกเขาด้วยเครื่องหมายอย่างชัดเจนและเจ้าจะรู้จักพวกมุนาฟิก็นจากสำนวนและสำเนียงการพูดของพวกเขา คือภายนอกมีการศรัทธาภายในมีการปฏิเสธศรัทธาและนินทา

³ เราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยการญูฮาด และข้อบัญญัติอื่นๆ ที่เป็นการยากลำบากเพื่อเราจะได้รู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนต่อความยากลำบากของญูฮาด และเราจะทดสอบการงานที่ดีและการงานที่เลวของพวกเขา

การงานของพวกเขาไร้ผล¹

33. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังปฏิบัติ ตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูล คนนี้เกิด และอย่าทำให้การงานของพวกเขาไร้ ประโยชน์²

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَطِغُوا ۖ أَعْمَلَكُمْ ﴿٦٦﴾

34. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้น ให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาตายลง ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ อัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้พวกเขาเลย³

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٦٧﴾

35. ดังนั้น พวกเจ้าอย่าท้อแท้และเรียกร้องไป สู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้ยู่เหนือสุด และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า และพระองค์ จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของ พวกเจ้า⁴

﴿فَلَا تَهِنُوا وَادْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأنتُمْ لَا عَلَوْنَ ۗ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكَنَّ أَعْمَالُكُمْ ﴿٦٨﴾

36. การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เป็นแต่เพียงการ เล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น และ หากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระองค์จะ

﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْتَأْذِنُكُمُ ﴿٦٩﴾

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการพบกับพระองค์ และต่อต้านรอซูลของพระองค์ และสิ่งที่มีมา ยังท่านคือศาสนาที่แท้จริงทั้ง ๆ ที่พวกเขาเห็นว่าท่านรอซูลนั้นคือสังฆธรรม และอิสลามคือสังฆธรรม เช่น พวกยะฮูดและคนอื่น ๆ การกระทำของพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เกิดอันตรายใด ๆ แก้อัลลอฮ์เลย เพราะ พระองค์ทรงสูงส่งเกินกว่าที่จะได้รับอันตรายจากบ่าวของพระองค์ การงานของพวกเขาก็จะไร้ผลและ ชาติตุน

² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังและปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์อย่างทำให้การงานของพวกเขา ไร้ผลด้วยการอวดอ้าง การทำซิกิ และการฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

³ บรรดาผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวถ้าเขาตายลงอัลลอฮ์จะไม่อภัยโทษพวกเขา เพราะพวกเขาตายในสภาพ ของผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้มีลักษณะดังกล่าว การงานของเขาไร้ผลและชาติตุน

⁴ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้ลดละความพยายามในการฆ่าศัตรูของพวกเขา และจงเรียกร้องไปสู่การทำสัญญา สงบศึก เพราะพวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขาอยู่แล้ว อัลลอฮ์จะไม่ลดหย่อนผลตอบแทนแห่งการงาน ของพวกเจ้าและจะเพิ่มความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเจ้าอีก

ทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า
และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า¹

37. หากพระองค์จะทรงขอทรัพย์สินต่อพวก
เจ้า และทรงรับร่ำพวกเจ้า (ให้บริจาค) พวก
เจ้าก็จะตระหนี่และพระองค์จะทรงนำเอาความ
อึดอัดใจของพวกเจ้าออกมาให้ประจักษ์²

38. พึงรู้เถิดว่าพวกเจ้านี้แหละคือหมู่ชนที่ถูก
เรียกร้องให้บริจาคในทางของอัลลอฮ์ แต่มี
บางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้ตระหนี่ ดังนั้นผู้ใด
ตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง เพราะ
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมี แต่พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสน
และถ้าพวกเจ้าผินหลังออก พระองค์ก็จะทรง
เปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขา
เหล่านั้นจะไม่ใช่เช่นพวกเจ้า³

إِنْ يَسْأَلْكُمْ هُنَا فَيُخَوِّفْكُمْ
بَسْطُوا أَوْ يُخْرِجْ أَضْعَفْنَكُمْ

هَذَا نَسْتَهْتَوْلَاءُ تَدْعُونَ لِنَفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ
عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ
وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

¹ นี่คือข้อเท็จจริงเพราะการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา หากผู้ใดหันหน้าเข้าหาหมันโดยสืมโลกอาคิเราะฮ์แล้ว
ผลที่จะได้แก่เขาก็คือเป็นการละเล่น การสนุกสนานร่าเริง ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับเด็ก ๆ แต่ถ้าพวกเจ้า
มีความศรัทธาอย่างแท้จริงและยำเกรงสิ่งที่ก่อให้เกิดความกลัวต่อพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะประทาน
รางวัลแห่งผลงานของพวกเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระองค์จะไม่ทรงขอร่ำของพวกเจ้าให้บริจาคทรัพย์สินทั้งหมด
ของพวกเจ้า แต่ทรงบัญญัติให้บริจาคชะกาต เพื่อเป็นการปลอบโยนพี่น้องของพวกเจ้าที่ยากจน เพื่อที่
ผลประโยชน์และการตอบแทนจะกลับคืนมาสู่พวกเจ้า

² หากพระองค์จะขอร้องให้พวกเจ้าบริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเจ้า และพระองค์จะทรงรับร่ำให้
พวกเจ้าบริจาค พวกเจ้าก็จะตระหนี่ และแสดงออกซึ่งความโกรธแค้นและไม่พอใจ แต่ด้วยความเมตตา
ของพระองค์ที่มีต่อพวกเจ้า พระองค์จึงขอร้องด้วยความสมัครใจ

³ พวกเจ้าถูกขอร้องให้บริจาคส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าในทางชะกาต หรือทางญิฮาด เพราะ
พระองค์ทรงรู้ดีถึงจิตใจที่ทงแหวนในเรื่องทรัพย์สิน ดังนั้นผู้ใดตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง
เพราะเขาได้กีดกันผลการตอบแทนแห่งการบริจาคในทางของอัลลอฮ์ซึ่งมีผลบุญอันใหญ่หลวง อัลลอฮ์
นั้นทรงพอเพียงจากการบริจาคของพวกท่าน แต่พวกท่านต่างหากที่มีความต้องการต่อพระองค์ แต่ถ้า
พวกท่านผินหลังไปหืออิสลามไปสู่การกุฟร อัลลอฮ์ก็จะทรงเปลี่ยนประชาชาติอื่นจากพวกท่านที่ไม่เหมือน
กับพวกท่าน และพวกเขาจะเป็นผู้มีความจงรักภักดียิ่งแต่อัลลอฮ์ตะอาลา

(48) ซูเราะฮ์ อัลฟัตฮ

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 29 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟัตฮ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์อื่นๆ ที่เสียดยาปัญหาที่เกี่ยวกับหลักการตราพระราชบัญญัติในด้านการปฏิบัติต่อกัน การอโฆอะฮ์ จริยธรรม และการแนะนำ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการทำสัญญาปรองดอง ที่สุดยิบิยะฮ์ ที่กระทำขึ้นระหว่างท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม กับพวกมุชริกีนในปีที่ 6 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช ซึ่งเป็นการเริ่มแห่งการพิชิตครั้งยิ่งใหญ่ การพิชิตนครมักกะฮ์เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้บรรดามุฮิมินได้มีอำนาจ มีชัยชนะ มีความมั่นคงแข็งแรงมากยิ่งขึ้น มหาชนพากันเข้าศาสนาของอัลลอฮ์เป็นกลุ่มๆ “แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้า ซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดเจน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการญิฮาดของบรรดามุฮิมินผู้ศรัทธา และทำสัตยาบันอัลริฎวาน ซึ่งบรรดาสาวก ริฎวานุลลอฮิอะลียะฮ์วะซัลลัม ได้ให้สัตยาบันกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ที่จะทำญิฮาดในทางของอัลลอฮ์ จนกระทั่งชีวิตจะหาไม่ และนับได้ว่าเป็นการทำสัตยาบันครั้งสำคัญยิ่ง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงประทานความศิริมจงกลให้แก่ทรงโปรดปรานแก่บรรดาสาวกเหล่านั้น พระองค์ทรงจารึกไว้ในคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ความว่า “โดยแน่นอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ตั้งมั่น (ที่ สุดยิบิยะฮ์)”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชาวอาหรับชนบทซึ่งในหัวใจของพวกเขามีโรคและพวกมุญาฟิกันที่เหลืออยู่ในเมืองไม่ออกไปร่วมสงครามกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม พวกเขาเหล่านั้นได้คิดร้ายกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม และกับบรรดามุฮิมิน อัลลอฮ์ได้เปิดโปงความลับของพวกเขาว่า “ชาว

อาหารบที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเรา ทำให้เรามีฐานะอยู่ยงคงดำรงนั้นได้โปรดขอกภัยให้แก่เราด้วย”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความฝันซึ่งท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ฝันเห็น ในขณะที่นอนที่นครอัลมะดีนะฮ์ และท่านได้เล่าความฝันนั้นให้แก่บรรดาสาวกได้รับ ฟัง พวกเขาได้ตั้งใจและแสดงความยินดีกัน ความฝันนั้นก็คือ การเข้าสู่นครมักกะฮ์ ของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และบรรดามุสลิมินด้วยความปลอดภัย และความอบอุ่น และความฝันนั้นก็ได้เป็นจริงเพราะท่านรอซูล และบรรดามุอิมิน ได้เข้านครมักกะฮ์ในสภาพผู้ทำอุมเราะฮ์ด้วยความปลอดภัยและความสงบ

“โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริง แก่รอซูลของพระองค์ ด้วยความจริง แน่นอนพวกเจ้าจะได้เข้าสู่มัสยิดชะรออมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮุ) โดย (บางคน) โคนผมของพวกเจ้า และ (อีกบางคน) ตัดผม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสรรเสริญท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และบรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ “มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับ เขาเป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลฟัตฮถูกขนานนามเช่นนี้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งข่าวดีแก่ บรรดามุอิมินด้วยชัยชนะอย่างชัดเจน “แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้าซึ่งเป็นชัยชนะ อย่างชัดเจน”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้า ซึ่งเป็นชัยชนะ
อย่างชัดเจน

2. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงอภัยโทษความผิดของ
เจ้าที่ได้ล่วงไปแล้ว และที่จะเกิดขึ้นภายหลัง
และจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์
ครบสมบูรณ์แก่เจ้า และทรงชี้แนะทางแก่เจ้า
คือทางอันเที่ยงตรง

3. และอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าด้วยการ
ช่วยเหลืออย่างเข้มแข็ง¹

4. พระองค์คือผู้ทรงประทานความเจียบสงบ
ลงในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเขา
จะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธาของ
พวกเขา และเป็นของอัลลอฮ์ คือโพ้รพลแห่ง
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็น

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُثَبِّتْ لَكَ قَلْبًا وَهُدًى وَبُشْرًا مُّبَشِّرًا ﴿٢﴾

وَيُضْرِكْ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرُدَّادُوًا
إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

¹ เราได้กำหนดแก่เจ้าแล้ว ซึ่งการพิชิตนครมักกะฮ์ คอยบ์และเมืองอื่นๆ เป็นผลมาจากการเสียสละของ
เจ้าและการอดทนของเจ้า การพิชิตนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำสัญญาปรองดองที่สุตัยบียะฮ์นี้เป็น
การเริ่มแห่งการพิชิต ดังนั้นจงสรรเสริญและขอบคุณพระเจ้าของเจ้าเกิด เพื่อพระองค์จะทรงอภัยโทษ
ความผิดของเจ้าในอดีตและอนาคต และจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์ ครบถ้วนสมบูรณ์แก่
เจ้าด้วยการช่วยเหลือเจ้าให้มีชัยชนะเหนือศัตรูของเจ้าและผู้ต่อต้านเจ้า และจะทรงชี้แนะทางที่เที่ยง
ตรงแก่เจ้า อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ 4 ประการด้วยกันคือ การอภัย
โทษในอดีตและในอนาคต การพิชิตนครมักกะฮ์ การชี้แนะทางอันเที่ยงตรง และการได้รับชัยชนะอย่าง
แน่นอน ดังนั้นท่านนะบีคือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม จิงดีใจและกล่าวว่า อาเยฮ์หนึ่งถูกประทานลงมา
ให้แก่ฉันเป็นที่รักยิ่งแก่ฉันกว่าโลกุณยาทั้งหมด

ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ¹

5. เพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์ หลากหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์มีธาร น้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ ตลอดกาลในนั้น และพระองค์จะทรงลบล้าง ความชั่วของพวกเขาคอกจากพวกเขา และนั่น คือชัยชนะอันใหญ่หลวง ณ ที่อัลลอฮ์²

6. และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษแก่พวก มุนาฟิกันชาย และพวกมุนาฟิกันหญิง และ บรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ ตั้งภาคีหญิง (มุชริก้าต) โดยพวกเขาคิดเกี่ยวกับอัลลอฮ์ด้วยความคิดร้าย เหตุร้ายเหล่านั้น จงประสบแก่พวกเขาเถิด และอัลลอฮ์ทรงโกรธ กริ้วแก่พวกเขาและทรงสาปแช่งพวกเขาอีกทั้ง ทรงเตรียมนรกญะฮันนัมไว้สำหรับพวกเขาอีก ด้วย และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง³

يَدْخُلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْءًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ ظَرْبُكَ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานความเยิบสงบลงมาในจิตใจของบรรดามุอฺมินที่เป็นสาวกของเจ้ามี จำนวน 1,400 คน หลังจากที่พวกเขามีความกังวลใจ เพื่อให้การศรัทธาของพวกเขาเพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพราะทุกครั้งที่มีการประทานบัญญัติศาสนาลงมาพวกเขาจะศรัทธาและยึดถือปฏิบัติกันเช่น บัญญัติ ให้มีการญิฮาดในทางของอัลลอฮ์ เป็นต้น โพรพท์ทั้งหลายแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน มะลาอิกะฮ์และญิน สัตว์ทุกชนิด สายฟ้า แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ทั้งหมดนี้เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์

² การที่พระองค์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์อยู่ตลอดกาลและ ทรงลบล้างความชั่วคืออกภัยโทษให้แก่พวกเขา นับได้ว่าเป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่และความสุขสำราญที่จะ ไม่มีที่เปรียบปรานได้ เพราะไม่มีความสุขสำราญอย่างอื่นหลังจากได้รับความสุขสำราญในสวนสวรรค์ อีกแล้ว

³ เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกัน และพวกมุชริกีน โดยที่พวกเขาคิดร้ายต่ออัลลอฮ์ พวกเขา คิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือหรือซูลของพระองค์ และบรรดามุอฺมิน ความคิดร้ายนั้นจงประสบแก่พวกเขาเถิด และขออัลลอฮ์ทรงกริ้วและทรงสาปแช่งแก่พวกเขา

7. และเป็นของอัลลอฮ์คือ โพรพอลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

8. แท้จริงเราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) มาเพื่อเป็นพยานและผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย

9. เพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และให้ความช่วยเหลือเขา (รอซูล) และยกย่องให้เกียรติเขา (รอซูล) และแช่ช่องสุดดีพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น²

10. แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเจ้านั้น เหมือนกับว่าพวกเขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮ์ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือมือของพวกเขา ฉะนั้นผู้ใดทำลาย (สัตยาบัน) เหมือนกับว่าเขาทำลายตัวของเขาเอง ส่วนผู้ใดปฏิบัติตามสัญญาที่เขาได้มีไว้กับอัลลอฮ์โดยครบถ้วน พระองค์ก็จะทรงตอบแทนรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา³

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٦﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَتُعَزُّوهَ وَتُوقِرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٧﴾

إِنَّا لِلَّهِ يَا بَعْثُونا كَمَا بَعْثُونا اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَتْ فَإِنَّمَا يَكُفُّ عَنْ نَفْسِهِ. وَمَنْ
أَوْفَى بِعَاهِدِ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٨﴾

¹ อายะฮ์นี้เป็นการย้ำเพื่อแก้แค้นแก่เหล่าศัตรูของอิสลาม ทั้งนี้เพราะโพรพอลของอัลลอฮ์บางที่ถูกประทานครองมาเพื่อความเมตตา บางที่ถูกประทานครองมาเพื่อการลงโทษ ได้กล่าวถึงโพรพอลของอัลลอฮ์ในอายะฮ์ที่ 4 เพื่อประทานครองความเมตตาแก่บรรดามุอ์มิน และในอายะฮ์นี้เพื่อลงโทษแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

² เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นพยานแก่มนุษย์ในวันกิยามะฮ์ เป็นผู้แจ้งข่าวดีคือสวนสวรรค์แก่บรรดามุอ์มิน และเป็นผู้แจ้งข่าวร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษคือนรกยะฮันนัม เราได้ส่งรอซูลมาเพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าและรอซูลของพวกเจ้าด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริง และให้ความช่วยเหลือและยกย่องให้เกียรติแต่รอซูลของพระองค์

³ คือให้สัตยาบันกับท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียฮิวะซัลลัม ที่จะยอมพลีชีพพร้อมกันเพื่อต่อสู้ขวามักกะฮ์ และจะไม่หนีทัพขณะประจัญบานกัน การทำสัตยาบันนั้นถึงแม้ว่าได้ทำกับท่านรอซูล ความจริงแล้วก็เหมือนทำกับอัลลอฮ์ เพราะพระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาทำญิฮาดและสัญญาที่จะให้สิ่งตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่ผิดสัญญาก็หมายถึงว่าได้ทำลายตัวของเขาเอง

11. ชาวอาหรับชนบทที่เหลือนอยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรามีฐานะอยู่อยู่ ดังนั้นได้โปรดขอกภัยให้แก่เราด้วย พวกเขา กล่าวด้วยลิ้นของพวกเขาโดยไม่ใส่ใจในหัวใจของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเล่าจะมีอำนาจอันใดที่จะป้องกันพวกเจ้าจากอัลลอฮฺ หากพระองค์ทรงประสงค์ให้ความทุกข์แก่พวกเจ้า หรือพระองค์ทรงประสงค์จะให้ประโยชน์แก่พวกเจ้า แต่ว่าอัลลอฮฺทรงตระหนักยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

12. หามิได้พวกเจ้าคิดว่า อรรอซูลและบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาเป็นอันขาด และนั่นได้ถูกทำให้เป็นที่เพริศแพร้วในจิตใจของพวกเจ้าและพวกเจ้าได้คิดร้ายและพวกเจ้าเป็นหมู่ชนที่วิบัติ²

13. และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์ แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา³

سَقِيلٌ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
 أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَفْعُلُونَ بِالسِّنْتِهِمْ
 مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ^٤ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ
 شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
 إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
 وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงเปิดโปงชาวอาหรับทะเลทรายถึงสภาพอันแท้จริงของพวกเขาก่อนที่ท่านนะบีจะเดินทางกลับถึงนครอัลมะดีนะฮฺว่า พวกเขาจะกล่าวข้อขัดข้องที่มีได้ไปพร้อมกับท่านนะบีและบรรดามุอฺมิน และขอให้ท่านนะบีขอภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วย การกระทำเช่นนั้นนับได้ว่าเป็นการโกหก ในการกระทำของพวกเขาเช่นนี้ใครเล่าจะปกป้องพวกเขา หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้พวกเขาได้รับความดี หรือความชั่ว เพราะพระองค์ทรงตระหนักดีถึงการกระทำของพวกเขา

² พวกมุนาฟิเก็นคิดกันว่า ท่านร่อซูล และบรรดาสาวกจะไม่มีทางกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาในนครอัลมะดีนะฮฺเป็นอันขาด โดยคิดว่าพวกมุชริกีนมักกะฮฺจะฆ่าพวกเขาจนหมดสิ้นในการคิดร้ายของพวกเขา มุนาฟิเก็นเช่นนี้ ย่อมจะนำความพินาศมาสู่พวกเขาเป็นการสมควรแล้วที่พวกเขาจะได้รับความกริ้ว และการลงโทษของพระองค์

³ เป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุนาฟิเก็นที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์

14. และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

15. บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวว่า เมื่อพวกท่านออกเดินทางไปยังกอนทรียะฮ์ (ที่คิฮ์บ์) เพื่อไปยึดเอามา ก็จงปล่อยให้เราออกติดตามพวกท่านไปด้วย พวกเขาประสงค์ที่จะเปลี่ยนคำกล่าวของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะติดตามพวกเราไปไม่ได้ เป็นอันขาด เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ก่อนแล้ว พวกเขาก็จะกล่าวอีกว่า หามิได้ พวกท่านอิจจาพวกเรา เปล่าเลย พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย นอกจากเพียงเล็กน้อย²

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่ชาวอาหรับชนบทที่เหลืออยู่ในเมืองว่า พวกท่านจะถูกเรียกให้ไปร่วมต่อสู้หมู่ชนที่มีกำลังพลเข้มแข็งกว่า พวกท่านจะต้องต่อสู้พวกเขาหรือให้พวกเขายอมจำนน ดังนั้นเมื่อพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ก็จะทรงประทานรางวัลอันดีงามแก่

وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَزُومًا رَّحِيمًا ﴿١١﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِّأَخَذُوا هَذَا رَدُونَا نَتَّبِعُكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَن نَّبْتَدِئَنَّ كَذَلِكَ قَالِ اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُونَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَّقُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْعَرَبِ سُدٌّ عَنِ الْكَوْبَرِ أُورُوا بِأَسْ سُدِّدِ نَفْتَلُوهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِن نَّطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَوَلَّوْا كَمَا تُولِئْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

¹ คือพระองค์ทรงบริหารทุก ๆ สิ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์จะทรงประทานความเมตตา และทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

² บรรดาผู้ที่มิได้ออกไปร่วมทำสังฆาตบัตน์ที่อัลฮุคัยบียะฮ์จะกล่าวว่า หากพวกท่านจะออกไปยึดทรียะฮ์ (ที่คิฮ์บ์) ก็จงปล่อยให้เราออกติดตามพวกท่านไปด้วย คำกล่าวของพวกเราเช่นนี้เป็นความประสงค์ของพวกเราที่จะเปลี่ยนสัญญาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญากับชาวฮุคัยบียะฮ์ที่จะให้ทรียะฮ์ (ที่คิฮ์บ์) เป็นของพวกเขาโดยเฉพาะ เพราะอัลลอฮ์ทรงแจ้งแก่พวกเราก่อนที่จะให้เราออกไปยังนครอัลมะดีนะฮ์ว่า มิให้พวกท่านติดตามพวกเราออกไป

พวกท่าน แต่ถ้าพวกท่านผินหลังออกดังเช่นที่พวกท่านได้ผินหลังออกมาก่อนแล้ว พระองค์จะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด¹

17. ไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนตาบอดและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการ และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย แต่ถ้าผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างมีธารน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนผู้ใดผินหลังออก พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด²

18. โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ต้นไม้ (ที่ฮุดัยบียะฮ์) เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจลงมาบนพวกเขาและได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعدِبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧﴾

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٧﴾﴾

¹ คือพวกอาหรับที่มีได้ออกไปร่วมในการทำสัตยาบันครั้งก่อนนั้นจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจะถูกเรียกร้องให้เข้าร่วมทำสงครามกับบะนีฮุнайยะฮ์ คือหมู่ชนของมุสลิมะฮ์ อัลกัซซาบ โดยทำการสู้รบกับพวกเหล่านี้ จงกว่าพวกเขาจะยอมจำนนและเข้ารับนับถืออิสลาม หากพวกท่านยอมเชื่อฟังโดยออกไปร่วมทำสงครามกับหมู่ชนเหล่านั้น อัลลอฮ์ก็จะทรงประทานทรัพย์สินและชัยชนะแก่พวกท่านในโลกดุนยา และสวนสวรรค์ในโลกอาคิเราะฮ์ หากพวกท่านผินหลังคือไม่ยอมออกไปร่วมทำสงคราม พวกท่านก็จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

² คือคนตาบอด คนพิการและคนป่วยจะไม่เกิดโทษและเป็นบาปในการที่ไม่ได้ออกไปร่วมทำสงคราม เพราะเหตุขัดข้องดังกล่าว และผู้ใดเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อใช้ของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เขาจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ ส่วนผู้ใดหลีกเลี่ยงจากการทำญิฮาด โดยปราศจากข้อขัดข้องอัลลอฮ์ก็จะลงโทษเขาทั้งโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้¹

19. และทรัพย์สินหลายอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมัน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

20. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าซึ่งทรัพย์สินหลายอันมากมายที่พวกเจ้าจะได้รับมัน โดยพระองค์ทรงเร่ง (ทรัพย์สินหลายที่คือยับร) อันนี้แก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงยับยั้งมือของผู้คน (พวกยะฮูดี) จาก (การทำร้าย) พวกเจ้าและเพื่อมัน (การยับยั้งจากการทำร้าย) จะได้เป็นสัญญาคนหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง³

21. และทรัพย์สินหลายอันอื่นอีกที่พวกเจ้าไม่มีกำลังที่จะเอาชนะมันได้แต่อัลลอฮ์ทรงล้อมพวกมันไว้แล้ว (คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ
لَكُمْ هَذِهِ. وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ آيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อบรรดามุฮัมมิดจำนวน 1,400 คน ซึ่งทำสัตยาบันกับท่านนะบีได้ต้นไม้ “ซัมเราะฮ์” ที่ฮุฎัยบียะฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลอบโยนบรรดามุฮัมมิดเหล่านั้นหลังจากพวกเขาไม่มีโอกาสได้เข้านครมักกะฮ์เพื่อทำฮัจญ์ในปีก่อนนี้ โดยพวกกุเรชมักกะฮ์ขอทำสัญญาสงบศึก และสัญญาจะให้ท่านนะบีกับบรรดามุฮัมมิดเข้านครมักกะฮ์ในปีต่อไป อัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงความจริงใจและคำมั่นสัญญาในจิตใจของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงประทานความสงบใจ และความอบอุ่นใจขณะทำสัตยาบัน และทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการพิชิตเมืองคือยับร

² และจะให้พวกเขาได้รับทรัพย์สินหลายอันมากมายในการพิชิตเมืองคือยับร

³ เพราะการปฏิเสธและการอดทนของพวกเจ้านั้นเอง อัลลอฮ์จึงทรงสัญญากับพวกเจ้าว่า จะให้มีการพิชิตเมืองคือยับรในเร็ววัน และจะห้ามมิให้พวกพันธมิตรตระกูลของพวกยะฮูดีมาทำร้ายพวกเจ้า โดยให้เหล่าศัตรูเกิดความกลัวขึ้น แล้วพวกเจ้าจะได้ทรัพย์สินหลายที่ที่เมืองคือยับรอย่างง่ายดาย และการได้มาซึ่งทรัพย์สินหลายก็ดี การพิชิตเมืองมักกะฮ์ก็ดี และการเข้ามัสยิดฮะรอหมก็ดี เหล่านี้เป็นสัญญาอย่างชัดแจ้งที่ชี้บ่งถึงคำบอกเล่าของท่านรอซูลว่าเป็นความจริง

เหนือทุกสิ่งอย่าง¹

22. และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ต่อสู้กับพวกเจ้า พวกเขาก็จะพินหลังกลับอย่างแน่นอน แล้วพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ

23. นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่องลับไปแล้วแต่กาลก่อน และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์²

24. และพระองค์คือผู้ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเจ้า และมือของพวกเขาจากพวกเขา (มิให้มีการสู้รบกัน) ที่หุบเขานครมกกะฮฺ (ที่ฮุฎัยบียะฮฺ) หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

25. พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นพวกเจ้าให้ห่างจากมัสยิดอัลฮะรออม และการเชือดสัตว์พลีที่ถูกต้องกันไว้มิให้บรรลุสู่ที่เชือดของมัน และหากมิใช่เพราะมีบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้จักพวกเขา พวกเจ้าก็จะฆ่าพวกเขา แล้วก็

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ
ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وِلِيَاءَ وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي فَتَحْتَ مِنْ قَبْلُ
وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعَكُمْ أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَ تَفْعَلُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ
فَصَبِّحْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ مَغْرِبٌ عَلِيمٌ لِيَدْخُلَ اللَّهُ
فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَرَوْا الْعَذَابَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

¹ คือทรัพย์สินเชลยจากพวกยุโรปและเอเชีย ซึ่งพวกเจ้าไม่สามารถที่จะเอาชนะพวกเหล่านั้นได้ แต่อัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าสามารถยึดเอามาได้ ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์

² ส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเจ้าคือ เมื่อชาวมกกะฮฺได้ต่อสู้กับพวกเจ้าอัลลอฮ์จะช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะ แล้วพวกคัศรูกิพินหลังหนีแพ้กกลับไป โดยไม่มีผู้คุ้มครองให้ความช่วยเหลือ และแนวทางของพระองค์นี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอันขาดตราบใดที่บรรดาผู้ศรัทธามีความเชื่อมั่นต่อพระองค์

³ อันที่นับได้ว่าเป็นพระมหากษัตริย์จากอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยมิให้ทั้งสองฝ่ายรบพุ่งกัน และทำให้มีการเจรจาประนีประนอมกัน ทั้งนี้ นับได้ว่าเป็นผลดีแก่บรรดามุอมีนทั้งในดินยาและอาคิเราะฮ์ หลังจากได้ให้พวกเจ้าจับพวกกุเรซจำนวน 80 คน เป็นเชลยศึกแล้วให้นำมามอบให้แก่ทหารอฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิ้ม แล้วท่านก็ได้อภัยและปล่อยตัวพวกเขาไป ดังนั้นจึงได้มีการเจรจาประนีประนอม

จะก่อให้เกิดโทษแก่พวกเขา เพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หากพวกเขาแยกออกจากกัน แน่แน่นอนเราก็จะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด¹

26. ขณะที่พวกปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้ความหยิ่งยโสมีขึ้นในจิตใจของพวกเขาซึ่งเป็นความหยิ่งยโส ในสมัยแห่งความมั่งมาย อัลลอฮ์จึงประทานความเจียบสงบของพระองค์ให้แก่รอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาผู้ศรัทธา และทรงให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำกล่าวแห่งความยำเกรง (คำกล่าวชะฮาดะฮ์) โดยที่พวกเขามีสิทธิยิ่งต่อคำกล่าวนี้ และเหมาะสมคู่ควรยิ่งอีกด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง²

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ
الْحَمِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٦٦﴾

¹ พวกกุฟฟารุเรชที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ปิดกั้นพวกเขาไม่ให้เข้าสู่สมัยอัลฮะรออมเพื่อทำอุมเราะฮ์ในปีฮุคัยบียะฮ์ และปิดกั้นมิให้เชือดสัตว์พลีที่อัลฮะรออม และในนครมักกะฮ์นั้นก็มีบรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงที่อ่อนแอ และปกปิดการอีมานของพวกเขา เพราะกลัวพวกมุชริกีน โดยที่พวกเขาไม่รู้จักพวกเขา แล้วพวกเขาก็ฆ่าพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่รู้ และจะเกิดโทษแก่พวกเขา การกระทำเช่นนี้ก็เพื่อให้บรรดามุอิมินรอดพ้นจากพวกมุชริกีน และเพื่อให้ชาวมักกะฮ์เข้าสู่อิสลามอีกเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงยังไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาเข้าสู่นครมักกะฮ์เป็นการพิชิตในปีนั้น หากบรรดามุอิมินแยกออกจากพวกกุฟฟารอย่างแจ้งชัดแล้ว พระองค์ก็จะทรงอนุญาตแก่พวกเขาให้พิชิต และจะให้พวกกุฟฟารได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดด้วยน้ำมือของพวกเขา

² ความหยิ่งยโสของพวกกุฟฟาร เหล่านั้นเป็นความหยิ่งยโสที่มีมาแต่สมัยอาฮิลียะฮ์ เป็นเหตุให้พวกเขาไม่ยอมรับความจริงและไม่ยอมจำนนต่อเหตุผล จนกระทั่งไม่ยอมให้ท่านนะบีและบรรดามุอิมินเข้ามัสยิดอัลฮะรออมเพื่อทำอุมเราะฮ์ ด้วยเหตุนี้บรรดามุอิมินจึงตกลงใจที่จะไม่ยอมรับการเจรจาประนีประนอม เพราะเป็นการเสียเปรียบให้พวกมุชริกีนอย่างมาก เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น อัลลอฮ์ ตะอาลาจึงประทานความเจียบสงบให้แก่ท่านรอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาและให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำกล่าวชะฮาดะฮ์ ซึ่งเป็นคำกล่าวแห่งการศรัทธา คือเป็นการป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการทำชิริก และการลงโทษโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสิทธิยิ่งและเหมาะสมยิ่งต่อคำกล่าวนี้

27. โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่รอซูลของพระองค์ด้วยความจริงแน่นอน พวกเขาจะได้เข้าสู่มีสยิดอัลฮะรอมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ โดย (บางคน) โทนผมของพวกเจ้า และ (อีกบางคน) ตัดผม พวกเจ้าอย่าได้หวาดกลัว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้¹

28. พระองค์คือผู้ทรงส่งรอซูลของพระองค์ พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์) นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งมวล และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน²

29. มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่าง

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ بِالرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَنَدْخُلَنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا

¹ นักตีฟซีรอฮ์บิยาว่า ท่านรอซูลอัลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ฝันว่าท่านและบรรดาสาวกของท่านได้เข้านครมักกะฮ์ และได้ทำอุมเราะฮ์ ต่อมาท่านรอซูลได้เล่าความฝันให้บรรดาสาวกฟังทำให้พวกเขาดีอกดีใจ ครั้นเมื่อได้ออกเดินทางไปอัลฮุศัยบียะฮ์ และได้ถูกพวกมุชริกีนขัดขวางมิให้เข้าไปในนครมักกะฮ์ และได้เกิดเหตุการณ์การเจรจาประนีประนอมขึ้น พวกมุนาฟิก็กินก็ได้กล่าวเยาะเย้ยถากถางจึงทำให้บรรดามุสลิมเกิดความน้อยใจ ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการยืนยันว่า ความฝันของท่านจะบังเกิดขึ้นจริงในปีต่อมา อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งกว่าในการเจรจาประนีประนอมกันนั้นมีเคล็ดลับความดีและผลประโยชน์แก่พวกเขาซึ่งพวกเจ้าไม่อาจจะรู้ได้ ดังนั้นก่อนหน้าจากการได้รับชัยชนะในการพิชิตเมืองมักกะฮ์ก็มีชัยชนะนั้นคือการเจรจาประนีประนอม

² พระองค์ได้ส่งมุฮัมมัดมาเป็นรอซูลเพื่อเผยแผ่แนวทางที่ถูกต้อง และศาสนาที่เที่ยงแท้สัจธรรมคือศาสนาอิสลาม เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์เด่นชัดเหนือศาสนาอื่น ๆ แม้กระทั่งบัพทบัญญัติต่าง ๆ ที่มาจากปากฟ้า เช่น เคารอด และอินญิล และเป็นการพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานให้ว่ามุฮัมมัดเป็นรอซูลของพระองค์

พวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รู้ก็ว่า ผู้
 สุกญูดโดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และ
 ความโปรดปราน (ของพระองค์) เครื่องหมาย
 ของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขา เนื่อง
 จากร่องรอยแห่งการสุญูด นั่นคืออุปมาของ
 พวกเขาที่มีอยู่ในอดีตารอด และอุปมาของ
 พวกเขาที่มีอยู่ในอัลอินญีลประหนึ่งเมล็ดพืช
 ที่งอกเหนือหรือกิ่งก้านของมันออกมา แล้วทำ
 ให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรง และ
 ทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นำความปลื้ม
 ปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่พระองค์จะก่อความ
 โกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวก
 เขา (มุสลิมีน) และอัลลอฮ์ทรงสัญญาบรรดาผู้
 ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวก
 เขาว่า จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอัน
 ใหญ่หลวง¹

مِنَ اللَّهِ وَرَضُوا نَأْسِيمًا هُمْ فِي وَجُوهِهِمْ
 مِن آثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
 فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَجٍ أُخْرِجَ شَطَطُهُ فَتَأْرزُهُ
 فَاسْتَقْلَطْ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْفِهِ يَعْجِبُ الزَّرْعَ
 لِيَحِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

¹ มุฮัมมัดคือ รอยของอัลลอฮ์อย่างแท้จริง และบรรดาศอฮาบะผู้ทรงคุณธรรมเป็นผู้แสดงออกซึ่งความ
 เข้มแข็งและแข็งแกร่งต่อผู้ที่ขัดแย้งต่อศาสนาของพวกเขา และมีความเมตตาตาสงสารต่อผู้มีความคิดเห็น
 ตรงกันในเรื่องศาสนา จะเห็นได้ว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ชอบที่จะให้อวัยวะของเขา หรือเสื้อผ้า
 ของเขาไปกระทบกับอวัยวะหรือเสื้อผ้าของคนกาฟิร แต่ถ้ากับพี่น้องมุสลิมด้วยกันเองแล้วเขาจะจับมือ
 โอบกอดและแสดงออกซึ่งความรักใคร่ นอกจากนี้แล้วจะเห็นพวกเขาก็มลงรุกี้ะและสุญูดในเวลาละหมาด
 ของพวกเขา โดยหวังการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์และความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เครื่องหมายแห่ง
 การอีมาน และความบริสุทธิ์ของพวกเขา ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขาอันเนื่องมาจากร่องรอยแห่ง
 การสุญูดเพราะในวันกียามะฮ์นั้น พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพมาโดยมีใบหน้าและเท้ามีแสงเป็นประกายอัน
 เนื่องมาจากน้ำละหมาดคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นได้กล่าวไว้เป็นอุปมาในคัมภีร์อัลเตวารอดและ
 คัมภีร์อัลอินญีล อัญญีาะฮาก กล่าวว่ อุปมานี้เป็นที่ขัดแย้งที่สุด เมล็ดพืชคือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลล
 ฮุอะลียะฮ์วะฮัลลัม หน่อหรือกิ่งก้านนี้คือบรรดาสาวก ในตอนแรกมีจำนวนน้อยอ่อนแอแล้วก็ได้เพิ่มขึ้น
 มากมายและแข็งแรง ทั้งนี้เพื่อที่จะก่อความโกรธแค้นให้แก่พวกกุฟฟารอันเนื่องมาจากจำนวนและความ
 เข้มแข็งของบรรดาสาวก อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้กระทำความดีว่าพวกเขาจะ
 ได้รับการอภัยโทษอย่างสมบูรณ์และรางวัลอันยิ่งใหญ่อีกทั้งริชกีอันหลากหลายในสวนสวรรค์

(49) ซูเราะฮ์ อัลหุญรูด

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 18 อายะฮ์
ถูกประทานหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลหุญรูด

ซูเราะฮ์อัลหุญรูด ถูกประทานลงมาหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ มีอายะฮ์ทั้งหมด 18 อายะฮ์ ถึงแม้ว่าซูเราะฮ์นี้จะมีอายะฮ์น้อย แต่มีความสำคัญทางด้านจริยธรรมมาก เพราะประมวลไว้ด้วยข้อเท็จจริงในการอบรมที่เป็นอมตะไว้มากมาย เป็นการปูพื้นฐานที่มั่นคงไว้สำหรับสังคมที่มีเกียรติ เป็นซูเราะฮ์ที่ทรงคุณค่าทางด้านศีลธรรม จนกระทั่งนักตีชีรบางท่านถึงกับให้ชื่อซูเราะฮ์นี้ว่า “ซูเราะฮ์อัลอัคริกล์” หรือ “ซูเราะฮ์สุจริยธรรม”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงมารยาทอันสูงส่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แนะและอบรมสั่งสอนบรรดามุอฺมิน ให้แสดงออกต่อบทบัญญัติของพระองค์ต่อคำสั่งของรอสูลของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงมารยาทที่ดั่งามอีกอย่างหนึ่งคือ การลดเสียงในการสนทนา หรือกล่าวถามสิ่งใดกับท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลดเสียงอะลยฮิวะซัลลิม เพื่อเป็นการยกย่องและให้เกียรติอันสูงศักดิ์ของท่าน เพราะท่านมีฐานะ และตำแหน่งไม่เหมือนปุถุชนธรรมดา จึงเป็นหน้าที่ของมุสลิมมุอฺมินจะต้องแสดงออกซึ่งการมีสัมมาคารวะต่อท่าน จะสนทนาใดถามก็ต้องกระทำด้วยการยกย่อง และให้เกียรติ

จากมารยาทเฉพาะตัว หรือมารยาทประจำตัว อายะฮ์ต่อมา ได้กล่าวถึงมารยาททั่วไปที่มีผลกระทบต่อผู้อื่น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานที่มั่นคงแห่งสังคมที่ดั่งาม เป็นอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ปราบมุสลิมมุอฺมินมิให้ฟังหรือเชื่อข่าวลือต่างๆ เพราะก็มากน้อยแล้วที่คำพูดเพียงไม่กี่คำที่คนชั่ว คนเลวกล่าวออกมา ต้องกลายเป็นสาเหตุทำให้เกิดโศกนาฏกรรมอันยิ่งใหญ่และก็มากน้อยแล้ว ที่ข่าวคราวที่ได้รับฟังมา

“ห้องหับต่างๆ ดังกล่าวนี้มีทั้งหมด 9 ห้อง หลังคามุงด้วยทางอิฐทลัม มุงไว้เตี้ยๆ ไม่สูงนัก สามารถที่จะเอื้อมมือจับได้ ต่อมาห้องหับเหล่านี้ อัลวะลีดอิบน์ अबดุลมะลิก ใช้ให้ผนวกเข้าไว้ในบริเวณมัสนัดของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮ์-อะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งประชาชนต่างพากันร่ำให้ด้วยความเสียดายและอาลัย”

สะอีด อิบน์ลุมซัยยับ กล่าวขึ้นในวันนั้นว่า “ฉันปรารถนาที่จะให้พวกเขาปล่อยมันไว้ตามสภาพเดิมเพื่อผู้คนชาวเมืองอัลมะดีนะฮ์ เมื่อได้เติบโตขึ้นมา ตลอดจนผู้คนที่เดินทางมาจากต่างแดนจะได้พบเห็นว่าท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮ์-อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างไร? จะทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นมีการสมถะมักน้อย ไม่โอ้อวดกัน และไม่ประกวดประชันกันในการใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย”

ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในช่วงเวลาระหว่างปีที่มีการทำสนธิสัญญาอัลหุได-บีเยฮ์กับการทำสงครามตะบูก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ลำห้ำ
(ในการกระทำใดๆ) เมื่ออยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ และ
รอซูลของพระองค์¹ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง
รอบรู้
2. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ยก
เสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของอัลนะบี² และ
อย่าพูดเสียงดังกับเขา (มุฮัมมัด) เหยียงการพูด
เสียงดังของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคน³
เพราะ (เกรงว่า) การงานต่างๆ ของพวกเจ้าจะ
สูญเสียไป โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สีกตัว
3. แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของพวกเขา ณ ที่
รอซูลุลลอฮ์นั้น ชนเหล่านั้น คือบรรดาผู้ที่
อัลลอฮ์ทรงทดสอบจิตใจของพวกเขาเพื่อความ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ؕ وَأَقْرَأُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ ۗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُغَضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ

¹ คืออย่าได้เสนอแนะกิจการใดๆ ขึ้นมาเทียบเคียงหรือเหนือกว่าคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา และคำกล่าวของรอซูลของพระองค์ ไม่ว่าจะข้อเสนอแนะนั้น จะเป็นเรื่องส่วนตัว การดำเนินชีวิตหรือเรื่องเกี่ยวกับศาสนา และอย่าได้แสดงความคิดเห็นหรือตัดสินชี้ขาดเรื่องใดๆ ก่อนที่จะกลับไปทบทวนดูคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา และคำกล่าวของท่านรอซูลคือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม อยะฮ์นี้ได้กำหนดหลักการที่สำคัญของอิสลาม คือข้อชี้ขาดตัดสินในกรณีใดๆ ก็ตาม เป็นสิทธิเด็ดขาดของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่เพียงองค์เดียว ไม่มีการท้วงติงหรือวิพากษ์วิจารณ์ในข้อตัดสิน หรือข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ชี้ขาดตัดสินที่เที่ยงธรรมที่สุด

² คือเมื่อพวกท่านพูดกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม จงลดเสียงของพวกท่านลง อย่ายกเสียงให้เหนือกว่าเสียงของท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

³ คือขณะที่พวกท่านพูดกับท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม อย่ายกเสียงให้ดังเหมือนกับที่พวกท่านพูดระหว่างกัน และอย่าเรียกท่านด้วยชื่อหรือสมญาของท่านเหมือนกับพวกท่านเรียกระหว่างกัน เช่นเรียกท่านว่า โอม์มุฮัมมัด แต่จงเรียกท่านว่า โอ้ท่านนะบีของอัลลอฮ์ โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ เป็นการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน

ยำเกรง¹ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ
และรางวัลอันใหญ่หลวง²

4. แท้จริงบรรดาผู้สงสัยเรียกเจ้าทางเบื้อง
หลังห้องหับเหล่านั้น ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่
ใช้สติปัญญา³

5. และหากว่าพวกเขาอดทนไว้จนกว่าเจ้าจะ
ออกมาหาพวกเขาแล้ว แน่หนอนมันย่อมเป็น
การดีสำหรับพวกเขา⁴ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
อภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย หากคนชั่วนำข่าวใดๆ
มาแจ้งแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้
แน่ชัด⁵ หาไม่แล้วพวกเจ้าจะก่อเคราะห์กรรม

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُتَادُونَكَ مِنَ الْحُجُرَاتِ
كَثِيرٌ مِّنْهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَأَلَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا كُرْهًا مِّنْكُمْ بِئْسَ تَصَيفًا
أَن تَصِيْبُوا قَوْمًا مَّجْهُلًا وَنَصِيْحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ
تَدْمِينًا ﴿٥٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่ลบล้างเสียงของพวกเขาเมื่ออยู่ต่อหน้าท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ชนเหล่านั้น อัลลอฮ์ ทรงทำให้จิตใจของพวกเขาบริสุทธิ์เพื่อการยำเกรง และเพื่อฝึกจิตใจให้เป็นลักษณะประจำตัว

² คือในวันอาคิเราะฮ์

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวประณามอาหรับชาวชนบทที่ไม่มีมรรยาทในการเรียกท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ทางเบื้องหลังห้องหับ ซึ่งเป็นที่พำนักของบรรดาภริยาของท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม

⁴ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า กล่าวกันว่า ผู้ที่ตะโกนเรียกท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม คือ “อุยัยนะฮ์ อิบน์ หุคัยฮ์” และ “ฮัลอ๊กเราะฮ์ อิบน์ ฮาบิซ” ซึ่งเป็นตัวแทนจากบะนีตะมีม จำนวน 70 คน ได้เข้ามาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม เวลาบ่าย ขณะที่ท่านนอนพักผ่อนอยู่

⁵ คือเมื่อคนชั่ว (ฟาซิก) คือคนที่ไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม นำข่าวมาแจ้งแก่ท่าน ก็จงสอบสวนให้เป็นที่แน่ชัดแน่อนเสียก่อน หาไม่แล้วอาจจะก่อให้เกิดโศกนาฏกรรมในเรื่องนั้นๆ นักตีฟซริกกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องราวของอัลวะลีด อิบน์ อุบะฮ์ อิบน์ อะบีมุอัยฏ เมื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ไซ้ให้ไปรวบรวมชกาะตจากบะนีมุศฏอ์ลิก เมื่ออัลวะลีดเดินทางไปถึงหมู่บ้านดังกล่าวชาวบ้านออกมาต้อนรับ แต่อัลวะลีดเข้าใจผิดคิดว่าชาวบ้านออกมาเพื่อจะฆ่าทำร้ายเขา จึงรีบเดินทางกลับเพื่อแจ้งข่าวแก่ท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม แต่ท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ใช้วิจารณ์ญาณ โดยส่งคอลิด อิบน์ลวะลีด ไปสอบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่าเหตุการณ์หาได้เป็นตามที่อัลวะลีดรายงานไม่ อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของบะนีมุศฏอ์ลิก

แก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป

7. และพวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมี รอสูลของอัลลอฮ์อยู่ หากเขา (มุฮัมมัด) เชื่อฟัง พวกเจ้าในส่วนใหญ่ของกิจการแล้ว แน่หนอน พวกเจ้าก็จะลำบากกัน¹ แต่อัลลอฮ์ทรงให้การ ศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และได้ทรงประดับ มั่นไว้ในดวงใจของพวกเจ้า และทรงให้การ ปฏิเสธศรัทธา และความชั่วช้า และการฝ่าฝืน เป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเจ้า² ชนเหล่านั้น คือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

8. มันเป็นคุณธรรมและความโปรดปรานจาก อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง ปรีชาญาณ³

9. และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธา ทะเลาะวิวาทกัน พวกเจ้าก็จงไกลเกลียดระหว่าง ทั้งสองฝ่าย⁴ หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้น

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ
مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبَ إِلَيْكُمْ إِلَّا يَمُنَّ
وَرَزَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٥٦﴾

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٧﴾

وَأِنْ طَافْنَا نِجَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفَنَتَلَوُا فَاصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْت إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَتِلُوا

¹ อิบน์อะซ็รกล่าวว่า พึงรู้เถิดว่าในหมู่บ้านพวกท่านนั้น มีท่านรอสูลลอสอยู่ คือลลอสอยู่ด้วย พวกท่านจงยกย่องให้เกียรติท่าน เพราะท่านย่อมรู้ดีถึงผลประโยชน์ของพวกท่าน และมีความห่วงใยพวกท่านมากกว่าตัวของพวกท่านเอง หากท่านเชื่อฟังพวกท่านในทุกสิ่งที่พวกท่านเห็นชอบแล้ว จะทำให้พวกท่านได้รับความลำบากกัน

² การที่อัลลอฮ์ ตระอาลา ทรงประทานความโปรดปรานแห่งการศรัทธาให้แก่พวกเจ้าและจะได้ทรงให้มั่นประดับมั่นอยู่ในดวงใจ และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา ความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่เกลียดชังแก่พวกเจ้านั้น นับได้ว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่แก่บ่าวของพระองค์ ดังนั้นมุอ์มินทุกคนจะต้องรำลึกถึงบุญคุณอันนี้

³ ความโปรดปรานดังกล่าวนี้ ท่านนะบี คือลลอสอยู่ด้วย ชลลิม ได้นำมาใช้เมื่อทำสงครามอุซูด โดยท่านได้ขึ้นขึ้น บรรดามุสลิมินได้ขึ้นตั้งแถวเบื้องหลังท่าน และท่านได้กล่าวขอพรดังนี้ (اللهم حبب إلينا الإيمان وزينه في قلوبنا وكره إلينا الكفر والفسوق والعصيان واجعلنا من الراشدين)

⁴ คือหาทางให้ทั้งสองฝ่ายยุติข้อขัดแย้งกัน และให้ประนีประนอมกันด้วยความยุติธรรม

ละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง¹ พวกเจ้าก็จงปราชญ์ฝ่ายที่ละเมิดจนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับสู่พระบัญญัติของอัลลอฮ์² ฉะนั้นหากฝ่ายนั้นกลับ(สู่พระบัญญัติของอัลลอฮ์)แล้ว³ พวกเจ้าก็จงประนีประนอมระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรมและพวกเจ้าจงให้ความเที่ยงธรรม(แก่ทั้งสองฝ่าย)เถิด⁴ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม

10. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน⁵ ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า⁶ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

11. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีชนกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยนั้นจะดีกว่าชนกลุ่มที่เยาะเย้ย และสตรีกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยสตรีอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีกลุ่มสตรีที่ถูกเยาะเย้ยจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ย

الَّتِي تَبْغِي حَقَّ نَفْسِهَا إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْخَرُوا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْكُمْ وَلَا نِسَاءً مِّنْ نِّسَاءِ عَسَىٰ
أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ
وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

¹ หากฝ่ายหนึ่งไม่ยอมรับการไกล่เกลี่ยและยังตื้อรั้นที่ปฏิบัติตามอารมณ์ของตนแล้ว

² คือปราชญ์ฝ่ายที่ไม่ยอมรับการประนีประนอมจนกว่าจะยอมรับข้อตัดสินของอัลลอฮ์ และเลิกทั้งการกระทำที่เป็นศัตรูกับอีกฝ่ายหนึ่ง

³ คือยุติการทะเลาะวิวาทหรือการสู้รบกันแล้ว

⁴ คือให้มีการไกล่เกลี่ยด้วยความยุติธรรม ไม่เอนเอียง ไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

⁵ ความเป็นพี่น้องกันในหมู่มุสลิมมุอิมินนั้น ผลที่จะติดตามมาก็คือ ความรักใคร่ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือกัน นี่คือจุดมุ่งหมายหลักของมุอิมินผู้ศรัทธา ในอายะฮ์เป็นการบ่งชี้ว่าการเป็นพี่น้องกันในอิสลามนั้นเข้มข้นกว่าการเป็นพี่น้องทางสายเลือดหรือวงศ์ตระกูล

⁶ คืออย่าให้การแตกแยกเข้ามามีบทบาท และอย่าให้การเกลียดชังระหว่างกันเข้ามาลึกล้ำอยู่ในหมู่คณะ

และพวกเขาอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเขาเอง¹ และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ ช่างเลวทรามจริง ๆ ที่บรรดาผู้ศรัทธาเรียกว่าเป็นผู้ฝ่าฝืน ภายหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว² และผู้ใดไม่สำนึกผิด คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้อธรรม³

12. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย⁴ แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป⁵ และพวกเขาอย่าสอดแนม⁶ และบางคนในหมู่พวกเขาอย่าค้นหาซึ่งกันและกัน⁷ คนหนึ่งในหมู่พวกเขานั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้ว กระนั้นหรือ พวกเขาอย่าอมเกลียดมัน⁸ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิโยทฺหฺ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا
يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٩﴾

¹ ที่ว่าอย่าตำหนิตัวเอง ก็เพราะว่าบรรดามุสลิมเปรียบเสมือนเรือนร่างเดียวกัน คือถ้าคนหนึ่งคนใดตำหนิก็เสมือนกับว่าเขาตำหนิตัวของเขาเอง

² อัลลัษฏอวียักกล่าวว่า ในอายะฮ์เป็นการบ่งชี้ถึงการเรียกชื่อกันด้วยฉายาว่าเป็นพฤติกรรมที่เลวทราม เพราะพฤติกรรมที่เลวทรามกับการศรัทธานั้นเป็นที่น่ารังเกียจจะรวมอยู่ด้วยกันไม่ได้

³ คือจะได้รับการลงโทษ

⁴ จงทำตัวให้ห่างไกลจากการสงสัย การไม่ซื่อสัตย์ และการนึกร้ายต่อญาติพี่น้องและมหาชนทั่วไป ที่ว่า “ส่วนใหญ่ของการสงสัย” นั้นเพื่อเป็นการระมัดระวังในทุกๆ การกระทำดังกล่าว อย่ารีบด่วนในการนึกคิดแต่งพินิจพิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงเสียก่อน

⁵ คือจะได้รับการลงโทษ

⁶ คือสืบเสาะหรือค้นหาความลับของพี่น้องมุสลิม

⁷ คืออย่ากล่าวถึงความไม่เต็มใจของผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ชอบที่จะให้กล่าวถึงเป็นการลับหลัง

⁸ เป็นการยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบถึงการกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายแล้วว่ามันเป็นที่น่ารังเกียจเพียงใด ดังนั้นการินินทามุสลิมด้วยกันจึงเป็นที่น่ารังเกียจยิ่งกว่า และโทษของมันก็ร้ายแรงยิ่งกว่า

⁹ แม้ผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์ ตะอาลา สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว ในตอนท้ายของอายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนให้มีการขอกัยโทษ ขอบให้มีการเสียสละและสารภาพผิดเพื่อมิให้มนุษย์หมดหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์

13. โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง¹ และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน² แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

14. อาหารับชาวชนบทกล่าวว่าเราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านยังมีได้ศรัทธา แต่จงกล่าวเถิดว่าเราเข้ารับอิสลามแล้ว เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน⁴ และถ้าพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทำให้การทำงานของพวกท่านด้อยลงแต่ประการใด⁵ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิษัตริ์เมตตาเสมอ

15. แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์

يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّا خَلَقْتُكَ مِنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثَىٰ وَجَعَلْتُكَ شُعُوْبًا وَّ قَبَاۤئِلَ لِتَعَارَفُوْۤا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾

قَالَتِ الْاَعْرَابُ ؕ اَمَّا قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِن قَوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَّلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمٰنُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيْعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ لَا يَلْبِسْكُمْ مِّنْ اَعْمٰلِكُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

¹ คือได้สร้างมาจากต้นกำเนิดเดียวกัน คืออาดัมและเฮวาอ

² ความแตกต่างระหว่างเผ่า ตระกูล และประชาชาติ หรือความแตกต่างทางภาษาคำพูด ผิวพรรณ ชนบธรรมเนียมประเพณีมิได้เป็นสาเหตุให้มีการแตกแยกเป็นศัตรูกัน แต่เพื่อให้การรู้จักกัน ปกัษาหาโรคกัน และร่วมมือกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

³ คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์นั้น อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกำหนดนั่นก็คือผู้ที่มีเกียรติที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงพระองค์มากที่สุด ผู้ที่รักษาขอบเขตและสำนึกในพระมหากษัตริ์คุณของพระองค์

⁴ มีอาหารับชนบทกลุ่มหนึ่งจากบะนีสะลิด อิบน์ กุซัยมะฮ์ ได้เดินทางมาหาท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์-ฮิวะซัลลิม ในปีแห่งแล้ง แต่ความจริงแล้วพวกเขามีได้มีการศรัทธาแต่ประการใด พวกเขาได้พูดทวงบุญคุณกับท่านนะบี เพื่อขอคอดะเกาะฮ์จากท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์-ฮิวะซัลลิม อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่อชี้แจงสภาพความเป็นจริงของอาหารับชนบทกลุ่มนี้

⁵ คือปฏิบัติตามโดยเปิดเผย และเร่งรีบด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริงแล้วคุณงามความดีต่าง ๆ ที่ได้กระทำไปนั้น จะไม่ทำให้การตอบแทนจากอัลลอฮ์ลดน้อยถอยลงแต่ประการใด

แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ แต่พวกเขาได้เสียสละต่อผู้ดีนรณด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์¹ คนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านจะบอกอัลลอฮ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือ อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง²

17. พวกเขาถือเป็นบุญคุณแก่เจ้าว่าพวกเขาได้รับอิสลามแล้ว³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านอย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกท่านมาเป็นบุญคุณแก่ฉันเลย แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงประทานบุญคุณแก่พวกท่านต่างหาก⁴ โดยชี้้นำพวกท่านสู่การศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

يُمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْمَعُوا عَنِّي إِسْلَامَكُمْ
بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

¹ จากลักษณะของมุอมีนผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงในอายะฮ์นี้ พอสรุปได้ว่า การอีมานคือการศรัทธา เชื่อมั่นที่ถูกต้องแนบแน่นไว้ภายใน และอิสลามคือการปฏิบัติที่ปรากฏให้เห็นคือ การกระทำ

² คำถามในอายะฮ์นี้เป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของอาหรับชนบทกลุ่มดังกล่าวที่ไปกล่าวยืนยันและสาบานกับท่านนะบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิมว่า พวกเขาเป็นมุอมีนผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง อัลลอฮู ตะอาลา จึงตรัสตอบเป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของพวกเขา และเป็นการปรามพวกเขาอีกด้วย เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในที่เร้นลับและเปิดเผย ว่าคำพูดของพวกเขานั้นเป็นความจริงหรือไม่?

³ อาหรับชนบทกลุ่มดังกล่าวได้มาทวงบุญคุณกับท่านนะบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ถึงการเข้าอิสลามของพวกเขา

⁴ อัลลอฮู ตะอาลา ทรงตอบโต้เรื่องการทวงบุญคุณดังกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮูต่างหากที่เป็นเจ้าของบุญคุณเพราะการอีมานนั้น นับได้ว่าเป็นนิอมะฮ์ และบุญคุณอันใหญ่หลวงที่พระองค์ทรงประทานแก่บ่าวของพระองค์

18. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับในชั้นฟ้า
ทั้งหลาย และแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่ง
ที่พวกเจ้ากระทำ¹

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

¹ แม้ว่าอายะฮ์นี้จะเป็นการสนทนากับอาหรับชนบทเพื่อให้พวกเขาได้รู้ว่า การที่พวกเขามาทางบุญคุณ
ในการเข้าอิสลามกับท่านนะบีนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่ย่อเร้นอยู่ในจักรวาลทั้ง
มวล ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการยืนยันแก่คนทั่ว ๆ ไปด้วยว่า กิจการงานทุกสิ่งของมนุษย์แต่ละคนนั้น
ย่อมจะไม่รอดพ้นไปจากการสอดส่องดูแลของพระองค์ ดังนั้นผู้มีจิตสำนึก น่าจะพิจารณาใคร่ครวญเพื่อ
ให้เกิดความยำเกรงดีกว่า และเมื่อความยำเกรงเกิดขึ้นในจิตใจของเขาแล้ว ก็จะมีการตอบรับด้วยการ
เชื่อฟัง และการปฏิบัติอย่างแท้จริง

(50) ซูเราะฮ์ ก๊อฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 45 อายะฮ์
 นอกจากอายะฮ์ที่ 38 เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์
 ถูกประทานหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูรอะลัด
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ก๊อฟ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ขบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับหลักการศรัทธาในอิสลาม ในขอบเขตจำกัดที่สำคัญเช่น ความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ สาละสำคัญของการดำเนินเรื่องก็คือ เรื่องการฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกัน จนกระทั่งเกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นรูปลักษณะของซูเราะฮ์นี้ อัลกุรอานได้เี่ยวยาเรื่องนี้ด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และข้อพิสูจน์ที่โต้แย้งไม่ได้ ซูเราะฮ์นี้น่าหวาดกลัวมาก มีความประทับใจมากทางด้านความรู้สึก ทำให้จิตใจสันสะเทือน เพราะความกลัวและตื่นเต้นเพราะความพอใจ และรู้สึกกลัวเพราะมีความพอใจและไม่พอใจ

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยปัญหาหลักซึ่งพวกกุฟฟารุรชบฏิสเอธ สิ่งที่พวกเขาประหลาดใจต่อปัญหานั้นอย่างมากก็คือ ปัญหาการมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจกได้ตายไปแล้ว “ก๊อฟ” ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ แต่ว่าพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้นพวกปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า “นี่มันเป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ เมื่อเราตายและกลายเป็นฝุ่นดินไปแล้ว จะกลับมีชีวิตอีกกระนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับที่ไกลเหลือเกิน”

ซูเราะฮ์ได้เตือนพวกมุชริกีนที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ ให้หันมาพิจารณาถึงอานุภาพอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ซึ่งปรากฏเป็นภาพลักษณะให้เห็นได้จากหมู่จักรวาลที่อยู่ต่อหน้าเรา เช่น ท้องฟ้า แผ่นดิน น้ำ พืชผักผลไม้ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันอันชัดแจ้งถึงอานุภาพอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ของพระองค์ “พวกเขามิได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาดอกหรือว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้อย่างไร”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนไปสนทนาถึงเรื่องราวของพวกปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต และสิ่งที่ได้ประสบกับพวกเขาไปแล้วเป็นต้นว่า ความหายนะ และการลงโทษนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟร่ามกัจะฮ์ว่าจะต้องประสบกับเคราะห์กรรมดังกล่าว เช่นเดียวกับที่คนอื่น ๆ ได้ประสบมาก่อนแล้ว “หมู่ชนของนุหฺได้ปฏิเสธมาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และชาวร็อด (บ่อน้ำ) และชะมุต”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมาสนทนาถึงเรื่องอาการมึนงงแห่งความตาย ความน่าหวาดกลัวของวันแห่งการชุมนุม และสภาพที่ทำให้สยองขวัญขณะที่มีการคิดบัญชี ตลอดจนสิ่งที่อาชญากรจะได้พบในวันนั้น วันที่คร่ำคร่าเคร่งเต็มไปด้วยความหวาดกลัวและรุนแรง และจบลงด้วยพวกอาชญากรจะถูกโยนลงสู่ขุมนรก “และสังข์จะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา...”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึง “เสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง” ซึ่งเป็นเสียงที่จะนำมนุษย์ออกจากหลุมฝังศพเปรียบเสมือนกับตุ๊กตานั้นที่บินว่อนแล้วจะถูกนำไปสู่การสอบสวนและการตอบแทน ซึ่งไม่มีผู้ใดจะรอดพ้นไปจากอัลลอฮ์ได้เลย ในการนี้เป็นการยืนยันอย่างชัดเจนถึงการฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ ซึ่งพวกมุชริกีนได้ปฏิเสธในเรื่องนี้ “และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียกจากสถานที่ไกลๆ วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ก๊อฟ¹ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรง
เกียรติ²
2. แต่พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือน
คนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้น
พวกเขาปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า นี่มันเป็นเรื่อง
ประหลาดจริง ๆ³
3. เมื่อเราตายและกลายเป็นผุ่นดินไปแล้ว จะ
กลับมีชีวิตอีกครั้งนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับที่
ไกลเหลือเกิน⁴
4. แน่หนอน เรารู้ดีว่า ก็มาน้อยแล้วที่แผ่นดิน
ทำให้พวกเขามีจำนวนลดน้อยลง และ ณ ที่เรา
นั้นมีบันทึกรักษาไว้⁵
5. เปล่าเลย พวกเขาปฏิเสธความจริงต่างหาก
เมื่อมันได้มีมายังพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็อยู่
ในภาวะที่สับสน⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

أَوَدَأْمِنَّا وَكٰنَ رَأٰى ذٰلِكَ رَجْعًا بَعِيدًا ﴿٣﴾

فَدَعَلْنَا مَا نَمْنُقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ
حَفِيظٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِيْ أَمْرٍ مَّرِيضٍ ﴿٥﴾

¹ เป็นอักษรหนึ่งในภาษาอาหรับ เป็นการบ่งชี้ว่าคัมภีร์ เป็นปาฏิหาริย์ ซึ่งถูกเรียงมาจากอักษรเหล่านี้
² อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติเหนือคัมภีร์อื่นๆ ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้าเช่นเดียวกันว่าพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกหลังจากตายไปแล้วอย่างแน่อน
³ พวกมุชริกั้นประหลาดใจที่ว่ามีรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขามาตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ และว่ามันเป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ ไม่น่าเชื่อ
⁴ พวกมุชริกั้นกล่าวว่า เมื่อเราตายไปร่างกายของเราก็น่าเปื่อย กระดูกของเราก็กลายเป็นผุ่นดินแล้ว เราจะกลับมาเกิดใหม่ในสภาพเช่นเดิมนั้น ย่อมเป็นไปไม่ได้อย่างแน่อนไม่กินกับปัญญาเลย
⁵ คือเรารู้ดีว่า แผ่นดินนั้นได้กักดินมนุษย์ไปเป็นจำนวนมากแล้ว และในบันทึกของเราก็ได้บันทึกจำนวนผู้ที่ได้ตายไปแล้วอย่างละเอียดไม่ขาดตกบกพร่องแต่ประการใด
⁶ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงข้อประหลาดใจของพวกมุชริกั้นว่า นี่คือสภาพของผู้ที่ผินหลังให้กับความจริง พวกเขาพูดถึงอัลกุรอานว่าเป็นเล่ห์กลเป็นกาพย์กลอน และนิยายสมัยโบราณที่เล่าต่อ ๆ กันมา ดังนั้นพวกเขาก็อยู่ในภาวะสับสนไม่อยู่ในร่องรอย

6. พวกเขาไม่ได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขา ดอกหรือ ว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้ อย่างไร และมันไม่มีรอยหรือช่องโหว่เลย¹

7. และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่ให้มันกว้างออกไป และในแผ่นดินนั้นเราได้ปักภูเขาไว้อย่างมั่นคง² และในแผ่นดินนั้นเราให้พฤษชาติทุกชนิด ออกงอกออกมาเป็นคู่ๆ อย่างสวยงาม³

8. เพื่อให้เป็นที่สังเกตและเป็นการเตือนให้ระลึกแก่บ่าวทุกคนผู้สำนึกผิด⁴

9. และเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟากฟ้า เป็นที่จำเริญแล้วด้วยน้ำนั้น เราได้ให้งอกงาย ออกมาเป็นสวนอันหลากหลาย และเมล็ดพืช สำหรับเก็บเกี่ยว⁵

10. และต้นอินทผลัม อย่างสูงตระหง่าน ลำต้น ของมันมีพวงย่อยลงมา มีผลซ้อนกันเป็นดับ

11. เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ปวงบ่าว⁶ และด้วย น้ำนั้นเราทำให้ดินแดนที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

تَبَيَّرَةٌ وَذَكَرْنَا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْعَصِيدِ ﴿٩﴾

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْمٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا
كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

¹ คือพวกเขาไม่ได้พิจารณาใคร่ครวญดูท้องฟ้าบ้างดอกหรือ ว่ามันถูกสร้างมาอย่างไรโดยไม่มีเสาค้ำจุน และถูกประดับประดาดวงดาวน้อยใหญ่มากมาย เพราะพวกเขาเคยพบเห็นบ้างไหมว่ามันมีช่องโหว่หรือรอยร้าว หรือเป็นที่น่าตำหนิอื่นจากนั้น

² คือเราได้ทำให้แผ่นดินแผ่กว้างออกไปอย่างสุดลูกหูลูกตา และเราได้ปักภูเขาไว้ในแผ่นดินเพื่อมิให้มันแกว่งไกวหรือสั่นสะเทือน

³ และเราได้พืชผัก ผลไม้ทุกชนิดงอกงายออกมาอย่างสวยงามเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์และสัตว์

⁴ เพื่อเป็นพยานหลักฐานถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และการที่อัลลอฮฺทรงทำให้ทั้งสองสิ่งนั้นเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ เพื่อเตือนให้ปวงบ่าวรำลึกถึงเดชานุภาพของพระองค์

⁵ และด้วยน้ำฝนที่ได้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า นั้น ได้อำนวยประโยชน์ให้แก่พืชผักผลไม้มีนานาชนิด ในเรือสวนและเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยว เช่น ข้าว ข้าวสาลี และ ฯลฯ

⁶ เราได้ให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้งอกงายออกมาเพื่อเป็นบริษั และเป็นประโยชน์แก่สรรพสิ่งต่างๆ ที่พระองค์สร้างขึ้น

17. จงรำลึกขณะที่มีละอิกะฮ์ผู้บันทึกสองท่าน บันทึก ท่านหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกท่านหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย¹

18. ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)²

19. และอาการมีนงงแห่งความตายได้ปรากฏขึ้นอย่างประจักษ์แจ้ง และนั่นคือสิ่งที่เจ้าจะหลีกเลี่ยงจากมันไปไม่ได้³

20. และสิ่งซึ่งจะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา⁴

21. และทุก ๆ ชีวิตจะมาพร้อมกับเขา คือมะลัก ผู้นำทาง และมะลักผู้เป็นพยาน⁵

22. โดยแน่นอนเจ้าไม่สนใจต่อเรื่องนี้⁶ ดังนั้นเราจึงเปิดสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ให้ออกไปจากเจ้า

إذِنبَلَقْنَا السَّمْعَانَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَائِدًا ﴿٧﴾

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَبِيدٌ ﴿٨﴾

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ

مَا كُنْتُمْ بِهِ مُخْبِرِينَ ﴿٩﴾

وَيُفِخُ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿١٠﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَسِيدٌ ﴿١١﴾

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ

فَبَصُرْتُمْ الْيَوْمَ حَلِيدًا ﴿١٢﴾

¹ หมายถึงมะลัก 2 ท่าน เป็นผู้บันทึกการกระทำของมนุษย์หรือเป็นผู้สังเกตการณ์

² คือทุก ๆ คำพูดที่มนุษย์กล่าวออกมาจะเป็นคำพูดที่ดี หรือคำพูดที่เลว ก็จะมีมะลักเป็นผู้เฝ้าติดตาม และจดบันทึกทุก ๆ คำพูด อัลหะซันกล่าวว่า เมื่อมนุษย์ได้ตายลง สมุดบันทึกของเขาจะถูกม้วนเก็บไว้ เมื่อถึงวันกิยามะฮ์ก็จะมีเสียงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเอง”

³ คือจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงซึ่งเจ้าเคยสงสัยและพยายามหลีกเลี่ยงมัน มีชะดีชรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ว่าอัลลอฮ์ตรัสว่า เมื่อความตายได้เข้ามาครอบงำท่านนะบี คืออัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านได้เอามือขีดเหงื่อออกจากใบหน้าของท่านแล้วกล่าวว่า “ซุบฮานัลลอฮ์ แท้จริงความตายนั้นมีอาการมีนงงอย่างแน่นอน”

⁴ การเป่าสังข์แห่งการฟื้นคืนชีพ นั่นคือวันที่อัลลอสุทรวงสัญญากับพวกกุฟฟารในการลงโทษ

⁵ มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่วจะมีมะลัก 2 ท่าน เดินคุมเขาไป ท่านหนึ่งเดินนำไปยังทุ่งมะหฺรฺ อีกรท่านเป็นพยานต่อการทำงานของเข อิบน์อับบาสกล่าวว่า ผู้ที่นำทางเขาคือมะลัก ส่วนผู้เป็นพยานคือตัวของเขาเอง

⁶ คือวันแห่งความรุนแรงและเร้าร้อน

วันนี้สายตาของเจ้าจึงเฉียบขาด¹

23. มะลักผู้ถูกมอบหมายกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ข้าพระองค์²

24. เจ้าทั้งสองจงโยนทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธาและดื้อรั้น³

25. ผู้ขัดขวางการทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้สงสัย

26. ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงโยนเขาสู่การลงโทษอันสาหัส⁴

27. (ซัยฎอน) สหายของเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอก แต่ทว่าเขาได้อยู่ในการหลงผิดมาก่อนแล้ว⁵

28. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ามาโต้เถียงต่อหน้าข้าเลย และแน่นอนข้าได้เตือนพวกเจ้าก่อนหน้านั้นแล้ว⁶

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿٣٣﴾

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كُنْفَارٍ عِبِيدِ ﴿٣٤﴾

مَتَاعٍ لِلْحَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٣٥﴾

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ

فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٣٦﴾

﴿٣٧﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتَهُ

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣٨﴾

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ وَلَا قَدْ قَدَّمْتُمْ إِلَيَّ كَمَا بَالُو عِبِيدِ ﴿٣٩﴾

¹ คือสิ่งที่ปกปิดหัวใจ หู ตาของเจ้าอยู่ในโลกนี้

² เจ้าจะเห็นสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ตลอดไป เพราะสิ่งที่กีดขวางถูกขจัดออกไปแล้ว

³ ในวันที่กิยามะฮ์ มะลักผู้ถูกมอบหมายเป็นผู้ควบคุมการทำงานของมนุษย์จะกล่าวขึ้นมา นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ข้าพระองค์โดยไม่ขาดตกบกพร่อง

⁴ อัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ทั้งสองว่า จงโยนบุคคลเหล่านี้ลงนรกญะฮันนัม คือผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้ดื้อรั้นไม่เคารพความจริง ไม่ศรัทธาต่อวันชำระ ผู้ขัดขวางไม่ปฏิบัติตามสิทธิ์ที่เขาพึงปฏิบัติ ผู้ฝ่าฝืน อธรรม ผู้สงสัย โดยตั้งสิ่งอื่นเป็นคู่เคียงสักการะบูชาร่วมกับพระองค์

⁵ อิบน์อับบาส และมุญาฮิดกล่าวว่า สหายในที่นี้หมายถึงซัยฎอน ซัยฎอนได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอก แต่ทว่าตัวของเขาเองเป็นผู้หลงผิด เป็นผู้ฝ่าฝืนและต่อต้านความจริง แล้วข้าพระองค์ก็ได้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้เขาหลงผิดต่อไป

⁶ คือข้าได้เตือนเจ้าโดยผ่านทางบรรดาอูซูล ข้าได้ให้คำม็กริรต่างๆ แก่พวกเจ้าแล้ว หลักฐานและข้อยืนยันต่างๆ ได้มีมายังพวกเจ้าแล้วอย่างครบถ้วน

34. พวกเขาจึงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ นั่นคือวันแห่งการพำนักอยู่ตลอดกาล¹

أَدْخَلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ﴿٦١﴾

35. สำหรับพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาพึงประสงค์ในสวนสวรรค์ และ ณ ที่เรานั้นยังมีอีกมากมาย²

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٦٢﴾

36. เราได้ทำลายผู้คนไปก็มากน้อยแล้ว ก่อนหน้าพวกเขาทั้ง ๆ ที่เขาทั้งหลายมีความเข้มแข็งทางสมรรถภาพกว่าพวกเขา แล้วพวกเขา ได้ออกเดินทางไปตามเมืองต่าง ๆ (พวกเขาเหล่านั้น) มีทางหนีรอดหรือ³

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٦٣﴾

37. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยที่เขามีความตั้งใจจริง⁴

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَىٰ سَمِعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٦٤﴾

38. และโดยแน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองใน

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٦٥﴾

¹ คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขา จงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ กอตาตะฮุกกล่าวว่า พวกเขาจะปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา มะลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์จะให้سلامแก่พวกเขา และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

² ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งที่เขาต้องการแล้ว เขาก็จะได้รับเพิ่มขึ้นอีก ดังเช่นคำตรัสของพระองค์ที่ว่า (لَّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنِي وَزِيَادَةٌ) “สำหรับบรรดาผู้กระทำความดีจะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก” สิ่งที่จะได้เพิ่มขึ้นอีกคือ การมองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งนี้ตามรายงานหะดีษศ่อเฮียะฮ์บันทึกโดยมุสลิม

³ คือก่อนหน้าพวกเขาทุกฟารุกเรชนั้นเราได้ทำลายประชาชาติอื่นมากมายแล้ว โดยที่พวกเขามีความเข้มแข็งกว่าพวกเขา และพวกเขาก็ได้พบเห็นร่องรอยที่หลงเหลืออยู่เพราะการถูกลงโทษของพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่าพวกเขาเหล่านั้นมีทางหนีรอดจากการลงโทษ และกฎสภาพของอัลลอฮ์หรือไม่ พวกเขาจะมีสภาพเช่นเดียวกับพวกเขาเหล่านั้น

⁴ คือมีหัวใจที่รับฟังข้อตักเตือนแล้วนำไปคิดพิจารณาเพื่อความเข้าใจ

เวลา 6 วัน และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ มา
สัมผัสเรา¹

39. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
ถึง² และจงแช่ซ่องด้วยการสรรเสริญพระเจ้า
ของเจ้าก่อนการขึ้นของดวงอาทิตย์ และก่อน
การตก (ของมัน)³

40. และระหว่างเวลากลางคืน ก็จงสวดดีพระ-
องค์ด้วย⁴ และหลังเวลาสุญูด⁵

41. และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียก
จากสถานที่ไกลๆ⁶

42. วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้
จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ⁷

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُودِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

¹ เป็นการยืนยันถึงวันฟื้นคืนชีพ เพราะผู้ที่สามารถในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่
เหน็ดเหนื่อยต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้น ย่อมเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะให้ผู้ตายกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ และ
เป็นการปฏิเสธข้อกล่าวอ้างของพวกเขาที่สุดที่ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเหน็ดเหนื่อยในการสร้างชั้นฟ้าทั้ง
หลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน และทรงพักผ่อนในวันที่ 7 คือวันเสาร์

² คือพวกเขาปฏิเสธดังกล่าว

³ ก่อนที่จะมีการบัญญัติการละหมาด 5 เวลา ได้มีบัญญัติให้ละหมาด 2 เวลา คือก่อนตะวันขึ้น คือเวลา
พระอูฐ และก่อนตะวันตกดินคือ เวลาอัศร ต่อมาหลังจากปรากฏการณ์อัลอิสรออแล้ว บัญญัติเวลา
ละหมาดทั้งสองจึงถูกยกเลิกไป

⁴ ก่อนปรากฏการณ์อัลอิสรออ ได้มีบัญญัติละหมาดเวลากลางคืนแก่ท่านนบีมูฮัมมัด และประชาชาติของท่าน
เป็นเวลา 1 ปี แล้วได้ถูกยกเลิกจากการเป็นอาบิฮับ แต่ได้มีบัญญัติให้เป็นสุนนะฮ์ ดังคำตรัสของพระองค์
ที่ว่า (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۗ نَافِلَةً لَّكَ) “และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตั้งขึ้นมาละหมาด
ในเวลาของมันเป็นการสมัครใจสำหรับเจ้า (คือเป็นสุนนะฮ์)”

⁵ มุญาฮิดกล่าวว่า มีรายงานจาก อิบน์ อับบาส ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุม่ากล่าวไว้ว่า หมายถึงการกล่าวดัสบีหฺ
หลังทุกๆ เวลาละหมาด

⁶ อับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้มะลัก (อิสรอฟีล) อะลัยฮิสลาม
ตะโกนเรียกบนแท่นหินที่บัยตุลมักดิสว่า โอ้บรรดากระดูกที่ผู้ฟังทั้งหลายและอวัยวะที่กระจัดกระจายทั้ง
หลาย แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้พวกเขามารวมกันเพื่อฟังคำพิพากษาคัดสิน

⁷ คือเสียงเป่าจะมีขึ้นอย่างแท้จริงแน่นอน ซึ่งส่วนใหญ่ของพวกเขายังมีความสงสัยอยู่

43. แท้จริงเรานั้นเป็นผู้ให้มีชีวิตขึ้น และเราเป็นผู้ให้ (เขา) ตายและยังเราคือการกลับไป¹

44. วันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ) ออกมาอย่างรีบเร่ง² นั่นคือการชุมนุมที่จ่ายตายแก่เรา³

45. เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากล่าว⁴ และเจ้ามิได้เป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงตกเดือนด้วยอัลกุรอานนี้แก่ผู้กลัวต่อสัญญาร้ายของข้า⁵

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿١٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْنَا الْقُرْآنَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾

¹ คือพระองค์เป็นผู้เริ่มการสร้างครั้งแรกและจะให้กลับไปฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก และบรรดามักลุดจะต้องกลับไปหาพระองค์ เพื่อการตอบแทนตามผลงานที่ดีและชั่วของแต่ละคน

² แล้วพวกเขาก็วิ่งออกจากกุบูรไปยังสถานที่แห่งการชำระบัญชีแห่งผลงานเป็นการตอบรับการเรียกร้องของผู้ร้องเรียก

³ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกันที่ทุ่งมะหุซันนั้นเป็นเรื่องง่ายตายสำหรับเราไม่เป็นการเหน็ดเหนื่อยแก่เราแต่อย่างใด เช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (وَمَا أَمْرًا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ) “และพระบัญชาของเราจะมีขึ้นเพียงครั้งเดียวเสมือนกับชั่วพริบตาเดียว”

⁴ คือเรารอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาซุบซิบกันพูดจากันเกี่ยวกับเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่าได้กลัวหรือตกใจในเรื่องที่พวกเขากล่าวถึงเลย เจ้าไม่มีอำนาจที่จะบังคับพวกเขาเหล่านั้นให้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง และเจ้ามิได้ถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้น

⁵ คือเจ้าจงเผยแพร่ศาสนของพระเจ้าเถิด เพราะแท้จริงผู้ที่จะรำลึกถึงนั่นคือ ผู้ที่กลัวเกรงอัลลอฮ์ และกลัวสัญญาร้ายของพระองค์

(51) ซูเราะฮ์ อัซซารียาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 60 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซารียาต

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ตั้งอยู่บนการเสริมสร้างหลักการแห่งการอีมาน และให้พินิจพิจารณาถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างหลักอะกีดะฮ์ที่มั่นคงที่ตั้งอยู่บนมูลฐานแห่งการยำเกรง และการศรัทธา

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงลมที่พัดฝุ่นให้กระจัดกระจายปลิวว่อน กล่าวถึงเรือเดินสมุทรในท้องทะเลได้เคลื่อนย้ายอย่างสะดวกสบายโดยเดชานุภาพของพระผู้ทรงเอกะ กล่าวถึงเมฆที่อุ้มฝน และกล่าวถึงมะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์ผู้ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับมัจลึลิก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถูกนำมาสาบานว่า การชุมนุมกันในวันกิยามะฮ์จะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องสงสัย และแน่นอนที่สุดการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนก็จะมีขึ้นโดยปราศจากการแคลงใจ

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานและวันปรโลก โดยกล่าวชี้แจงถึงสภาพของพวกเขาในโลกนี้ และผลที่ตามมาของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์ โดยที่พวกเขาจะถูกนำไปสู่ไฟนรกญะฮันนัม เพื่อเป็นการลงโทษอย่างสาสม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา ผู้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และสิ่งที่อัลลอฮ์ได้จัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสุขสำราญและความมีเกียรติในโลกอาคิเราะฮ์ เพราะพวกเขาอยู่ในโลกดุนยาเป็นผู้กระทำความดี ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานในการชกชวญใจและการช่วยเหลือ การแก้ตัว ขอภัยและการตักเตือน

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพใน

จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ในฟากฟ้าของมันในแผ่นดินของมัน ในเทือกเขาของมัน ในที่ราบลุ่มของมัน และในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่น่าพิศวงและส่วนประกอบที่ตึ่เลิศ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดาดาวซุลผู้มีเกียรติ กล่าวถึงพฤติกรรมของประชาชาติที่ละเมิดฝ่าฝืนแสดงการโอหังต่อบรรดานะบี และสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา คือการถูกลงโทษและถูกทำลายอย่างพินาศ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบีอิบรอฮีม ลูฏ มูซา และเรื่องของบรรดาผู้ละเมิด ผู้โอหังแห่งกลุ่มชนของอ้าต ซะมู๊ด และนูหฺ ในการกล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ และได้มีการกล่าวซ้ำๆ ในอัลกุรอานนั้นก็เพื่อเป็นการปลอบใจแก่บรรดานะบีผู้มีเกียรติ และเป็นนิทศน์อุทาหรณ์ และข้อตักเตือนแก่ผู้มีวิจรรย์ญาณ แก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยที่มมีความตั้งใจจริง

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายแห่งการสร้างมนุษย์และญิน นั่นคือการรู้จักอัลลอฮ์ อັซชะวะญูล การเคารพภักดีต่อพระองค์ การให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ การให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์องค์เดียว และการผินหน้าสู่พระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์ด้วยการแสดงความใกล้ชิด และการอิบาคะฮ์ต่อพระองค์ในทุกรูปแบบ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัด (ฝุ่นให้) กระจายอย่างปลิวว่อน
2. ขอสาบานต่อเมฆที่พยุง (ฝน) อย่างหนัก
3. ขอสาบานต่อนาวา ที่แล่นไปอย่างสะดวกสบาย¹
4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้จัดสรรการงาน²
5. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ั้นั้นเป็นความจริงอย่างแน่นอน
6. และแท้จริงการตอบแทนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน³
7. ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีทางโคจรอย่างมากมาย⁴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِبَتْ ذَرَوًا ۝١

فَالْحَابِلَاتِ وَفَرَآ ۝٢

فَالْبَارِبَاتِ مُرَا ۝٣

فَالْمُصَدِّقَاتِ أَمْرًا ۝٤

إِنَّمَا وَعْدُونَ لِمَادِقُ ۝٥

وَإِنَّا لِلَّيْلِ لَوَع ۝٦

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْمُبَارِكِ ۝٧

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อลมที่พัดฝุ่นให้กระจายไปทั่วทุกแห่ง และพัดพาทรายจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ทรงสาบานต่อกลุ่มเมฆที่อุ้มฝนซึ่งเป็นชีวิตชีวาของมนุษย์และสิ่งที่มีชีวิต ทรงสาบานต่อนาวาที่แล่นในท้องทะเลอย่างสะดวก และบรรทุกผู้โดยสาร

² และทรงสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้บริหารกิจการต่าง ๆ ทุก ๆ มะลักมีหน้าที่ประจำแต่ละท่านเช่นญิบรีล ทำหน้าที่นำวะฮีย์ไปยังบรรดานะบี มีกอลทำหน้าที่จัดสรรริซกี และความเมตตา อีสรอฟีลทำหน้าที่เป่าสังข์ อีสรออีลทำหน้าที่เด็ทวิญญาน นักดัพซ็รืออียาว่า อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงสาบานต่อสิ่งเหล่านี้เพราะความประเสริฐและความมีเกียรติของพวกเหล่านี้ก็เป็นการบ่งชี้ถึงความประหลาดในการสร้าง และเดชานุภาพของพระองค์

³ คือสิ่งที่ถูกสัญญาไว้เช่น ผลการตอบแทนที่ดี การลงโทษ การชุมนุม การฟื้นคืนชีพ นั้นเป็นความจริงและจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

⁴ และทรงสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีโคจรและโครงสร้างอย่างรัดกุม

16. พวกเขาปิดยีนดีในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขา
ได้ประทานให้แก่พวกเขา แท้จริงพวกเขา
หน้านั้นเป็นผู้กระทำความดี¹

ءَاخِذِينَ مَا ءَاٰنٰهُمْ رَبُّهُمْ ؕ رَبُّهُمْ ءَاوَّلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنِينَ ﴿٦٦﴾

17. พวกเขาเคยหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อย
ของเวลากลางคืน

كَانُوا قَلِيْلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿٦٧﴾

18. และในยามรุ่งสางพวกเขาขอภัยโทษ (ต่อ
พระองค์)

وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٦٨﴾

19. และในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจัดไว้เป็น
ส่วนของผู้เอื่อยขอ และผู้ไม่เอื่อยขอ²

وَفِيْ اٰمُوْنٰهُمْ حَقٌّ لِّلسَّٰئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿٦٩﴾

20. และในแผ่นดินนี้มีสัญญาณต่าง ๆ สำหรับ
ผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٠﴾

21. และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็น
ดอกหรือ³

وَفِيْ اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تَبْصُرُوْنَ ﴿٧١﴾

¹ เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารแล้ว ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดามุอมีนว่า บรรดาผู้ยำเกรงนั้น พวกเขาจะสุขสำราญอยู่ในสวนสวรรค์ที่มีตาน้ำไหลผ่านอย่างสุดลูกหูลูกตา พอใจในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา เช่นการให้เกียรติและความสุขสำราญ เพราะในโลกดุนยานั้นพวกเขาเป็นผู้กระทำความดี

² ความดีที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น ก็คือในเวลากลางคืนพวกเขาอนอนน้อย และทำละหมาดมากมาย อัลหะซันกล่าวว่า พวกเขาอดทนในการละหมาดกลางคืน และนอนน้อย ในยามรุ่งสางพวกเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เพราะความบกพร่องของพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขากระทำความดี พวกเขาก็ยังนับว่ามีความผิด ดังนั้นพวกเขาจึงขอภัยโทษอย่างมากในยามรุ่งสาง นอกจากนั้นพวกเขายังได้จัดสรรปันส่วนในทรัพย์สินสมบัติไว้สำหรับผู้เอื่อยขอ และผู้ไม่เอื่อยขอ

³ ในแผ่นดินนี้มีหลักฐานอย่างชัดเจนที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพ และเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา สำหรับผู้ที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และในตัวของพวกเขาเองก็มิสัญญาณและข้อเตือนสติ ตั้งแต่เริ่มแรกของการสร้างพวกเขาจนกระทั่งสิ้นสุด พวกเขาไม่เห็นอานูภาพของอัลลอฮ์ในการสร้างพวกเขาเพื่อพวกเขาจะรับรู้ถึงอานูภาพของพระองค์ในการให้พื้นดินขึ้นพืชดอกหรือ?

22. และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้

23. ดังนั้น จึงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้า และแผ่นดินนี้ว่า แท้จริง (สิ่งที่ถูกสัญญาไว้) นั้น เป็นความจริงอย่างแน่นอน เสมือนกับที่พวก เจ้าสนทนากัน²

24. เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีม ได้มาถึงเจ้าบังใหม่³

25. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) พวกเขากล่าวว่า ศานติ เขากล่าว (ตอบ) ว่า ศานติ (พวกท่านเป็น) หมูชนผู้แปลกหน้า

26. แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา แล้วได้นำลูกวัวอ้วน (ซึ่งย่างเสร็จแล้ว) ออกมา

27. และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าว ว่า พวกท่านไม่รับประทานหรือ⁴

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تَعُدُّونَ ﴿٢٢﴾

فَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾

هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثٌ ضَافٍ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴿٢٤﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمْنَا قَالَ سَلِّمْتُكُمْ أَنْتُمْ مِّنْكُمْ ﴿٢٥﴾

فَرَأَىٰ إِلَىٰ آلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

¹ คือในชั้นฟ้านั้นมีสาเหตุแห่งปัจจัยยังชีพของพวกเจ้าคือ ฝน ซึ่งมันเป็นชีวิตชีวาของประเทศและปวง บ่าว และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้เช่นเดียวกันในฟากฟ้า

² คือขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า สิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้เช่น ปัจจัยยังชีพ การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น เหมือนกับการที่พวกเจ้าสนทนากันอัครภูมิกษัตริย์กล่าวว่า ปัจจัยยังชีพนั้นเปรียบเสมือนการสนทนากัน มันจะไม่จากไปจากเจ้าของของมันไม่ว่าในสภาพใด ในขณะเดียวกันกล่าวไว้ มีความว่า “หากคนหนึ่งคนใดในพวกท่านหนีจากริชกีของเขามันก็จะติดตามเขาไป เหมือนกับที่ความตายจะติดตามเขา”

³ อิบนุอับบาส กล่าวว่า “แขกผู้มีเกียรตินี้หมายถึงญิบรีล มีกาอิล และอิสรอเฟิล อะลัยฮิมุสสลาม มะลาอิกะฮฺ เหล่านี้เป็นผู้มีเกียรติ ณ ที่อัลลอฮฺ

⁴ อิบนุ กะซีร์กล่าวว่า การที่อิบรอฮีมปฏิเสธพวกเขาว่าเป็นคนแปลกหน้าก็เพราะว่ามะลาอิกะฮฺเหล่านั้น ได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) ในรูปแบบของชายหนุ่มรูปร่างสวยงาม ภูมิฐาน อิบรอฮีมได้กล่าวออกมา เช่นนั้น โดยที่บรรดาแขกไม่ได้ยิน หลังจากนั้นเขาได้หลบเข้าไปข้างในบ้านเพื่อเตรียมอาหารให้แก่แขก แล้วได้นำลูกวัวอ้วนอย่างสำเร็จมาวางไว้ต่อหน้าแขกและกล่าวเชิญให้รับประทาน

28. (เมื่อพวกเขาไม่รับประทานอาหาร) ดังนั้น เขารู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขาบอกว่า อย่ากลัวเลย และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับลูกคนหนึ่งที่มีความรู้

فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَمَخَضْ وَبَشِّرُوهُ
بِعَلِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

29. แล้วภริยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกน พลาง ตบหน้าของนาง (ด้วยความประหลาดใจ) แล้วกล่าวว่า (ฉัน) เป็นหญิงแก่ (และ) เป็นหมัน¹

فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا
وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. พวกเขาบอกว่า เช่นนั้นแหละพระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ²

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

31. เขากล่าวว่า ดังนั้นความมุ่งหมายของพวกท่านคืออะไรเล่า โอ้บรรดาทูตเอ๋ย³

﴿٣١﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

32. พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังหมู่ชน ผู้กระทำความผิด

قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. เพื่อเราจะได้โยนก้อนหินทำด้วยดินเหนียวแข็งลงบนพวกเขา

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

¹ อีบรอฮีมรู้สึกกลัวเมื่อเห็นบรรดาแขกไม่ยอมรับประทานอาหาร พวกเขาบอกว่า อย่ากลัว พวกเราเป็นทูตแห่งพระเจ้าของท่าน และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าจะได้ลูกคนหนึ่งจากภริยาของเขาเขาเราะฮูและจะเป็นผู้รู้คนหนึ่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ ภริยาของอีบรอฮีมได้ทราบข่าวก็วิ่งออกมายังพวกเขาแล้วร้องตะโกนด้วยเสียงดังว่า ฉันเป็นหญิงแก่และเป็นหมัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไร อิมามญะลาลกล่าวว่า ขณะนั้นนางมีอายุ 99 ปี อีบรอฮีมมีอายุ 120 ปี

² คือเรื่องนี้ ดังที่พวกเราได้บอกกับท่าน และนี่คือสิ่งที่พระเจ้าของท่านได้บัญญัติไว้แล้ว ดังนั้นท่านอย่าได้ประหลาดใจ หรือสงสัยแต่ประการใด

³ อัลบัยฮุอ์วัยยกกล่าวว่า เมื่ออีบรอฮีมรู้ว่าพวกเขาเป็นมะลาอิกะฮ์แน่นอนพวกเขาจะไม่ลงมาพร้อมกันเช่นนั้น นอกจากจะมีเรื่องสำคัญ จึงได้ถามเช่นนั้น

34. ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ ที่พระเจ้า
ของเจ้าสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต¹
35. ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากหมู่
ผู้ศรัทธาออกมาให้พ้น
36. และเราไม่พบผู้ใดในเมืองนั้น นอกจาก
บ้านหลังหนึ่งของพวกผู้นอนน้อม²
37. และเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้ สำหรับ
บรรดาผู้ที่กลัวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด³
38. และในเรื่องของมุซา เมื่อเราส่งเขาไปยัง
ฟิรเอาน์ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน
39. แต่ฟิรเอาน์ได้ผินหลังออกไปพร้อมกับ
บริวารของเขา แล้วกล่าว (ถึงการทำหน้าที่ของ
มุซา) ว่า นักเล่นกล หรือคนบ้า

سُوْمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَعَدِّينَ ﴿٥١﴾

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

فَأَوْحَىٰ فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَرَكَّافِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٥٤﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

فَتَوَلَّىٰ رُكُودًا وَقَالَ سَحَرًا أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٦﴾

¹ พวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งพวกเรามาเพื่อทำลายหมู่ชนลุ่ม ซึ่งพวกเขาได้กระทำการบาปอันยิ่งใหญ่และน่าเกลียด เช่นการสมสู่ระหว่างเพศชาย การปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา เป็นต้น โดยเราจะทำลายพวกเขาด้วยก้อนหินที่ทำจากดินเหนียวถูกเผาจนแข็ง นอกจากนี้ ก้อนหินทุกก้อนจะถูกทำเป็นเครื่องหมายมีชื่อกำกับของผู้ที่จะได้รับโทษ คือผู้ที่ละเมิดกระทำการบาป อัศศอวัยย์ กล่าวว่า ในหมู่บ้านของลุ่มนั้นมีพลเมืองอยู่ 6 แสนคน ญิบริลได้ใช้ปีกของเขาขุดลงไปใต้แผ่นดิน แล้วถอนรากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วโยกขึ้นจนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างบนฟ้าได้ยินเสียงของพวกเขา แล้วได้พลิกคว่ำลง จากนั้นได้ส่งก้อนหินขวางมาโดนพวกเขา

² คือเราได้นำเอาผู้ศรัทธาที่อยู่ในหมู่บ้านของลุ่มออกมาเพื่อมิให้ถูกทำลาย มุญาฮิดกล่าวว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นคือ ลุ่ม และบุตรสาวของเขาทั้งสองเท่านั้น จุดมุ่งหมายของอายะฮ์คือชี้แจงถึงบรรดามุอมีนจำนวนน้อยที่รอดพ้นจากการลงโทษ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจำนวนมากที่สมควรแก่การลงโทษและความพินาศ

³ ณ หมู่บ้านลุ่มนั้นเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้หลังจากหมู่บ้านนั้นถูกทำลาย นั่นคือทะเลสาบ DEAD SEA หรือ (البحر الميت) ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อเตือนสติแต่บรรดามุอมีนที่กลัวการลงโทษอย่างเจ็บปวด เพื่อจะมีได้ปฏิบัติเยี่ยงการกระทำของหมู่ชนลุ่ม คือการทำผิดเพศ

40. ดังนั้น เราได้อาเซามา และไฟรफलของเขา แล้วเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเล และตัวเขาก็ถูกประณาม¹

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ، فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. และในเรื่องของอ้ายัด เมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำให้ลายล้างมายังพวกเขา

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. มันมิได้เหลืออะไรทิ้งไว้เลย เมื่อมันได้พัดกระหน่ำมา นอกจากจะทำให้สิ่งนั้นพินาศย่อยยับ²

مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّيسِ ﴿٤٢﴾

43. และในเรื่องของษะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสนุกสำราญไปชั่วขณะหนึ่งเถิด

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. แต่พวกเขาได้ทำทายเป็นอหังงต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นเสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาจ้องมองดูอยู่

فَمَتَّوَعْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَاخَذْتَهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

¹ ในเรื่องของมุซาเราได้ทำให้เป็นสัญญาณ หรือข้อเตือนสติเมื่อเราได้ส่งเขาไปยังฟิรเอานห์ พร้อมด้วยหลักฐานอันแข็งแกร่งและชัดเจนแต่ฟิรเอานห์ได้ผินหลังให้ไม่ศรัทธาต่อมุซา เพราะเขาถือว่ามัวอำนาจเข้มแข็งโดยมีไฟรफलให้การสนับสนุนแก่เขา เมื่อมุซาได้นำสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดงเพื่อยืนยันถึงการเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ฟิรเอานห์และพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่าเป็นมายาการและคนบ้า ดังนั้นเราจึงลงโทษเขา และไฟรफलของเขาด้วยการให้จมน้ำตาย เขาจึงถูกประณามเพราะการปฏิเสธศรัทธา

² ในเรื่องของอ้ายัดเราได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้ที่ใคร่ครวญเมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำให้ลายล้างมายังพวกเขาซึ่งมันไม่มีความดีเลย เพราะมันมิได้อุ้มฝนมา และมีได้ทำให้ดินไม้ผสมพันกัน แต่มันเป็นลมพายุที่ทำให้ลายล้างนำความพินาศมาสู่พวกเขา นักคัมภีร์กล่าวว่า ลมพายุที่อัลลอฮ์ส่งไปยังพวกเขา คือลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง เป็นเวลาถึง 8 วันติดต่อกัน ทำลายบ้านเรือน หอบเอาผู้คนขึ้นไปข้างบน และตกลงมาเป็นร่างศพ และจะนอนตายอยู่เช่นนั้นประหนึ่งต้นอินทผลัมที่ตกลงล้มระเนระนาด

45. แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้¹
46. และหมู่ชนของนุหุก่อนหน้านั้น แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน²
47. และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยพระหัตถ์ของเรา และแท้จริงเราได้แผ่ให้กว้างไพศาล³
48. และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป ดังนั้นเราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยี่ยม
49. และจากทุกๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ๆ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ⁴
50. ดังนั้นพวกเขาทนจนแรงรีบไปหาอัลลอฮ์เกิดแท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกเขา

فَأَسْتَطْعَمُوا مِنْ قِيَامِهِ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٥٠﴾

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥١﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِي وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٥٢﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْهُدُونَ ﴿٥٣﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٤﴾

فَقِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكَرِيمٌ مُبْدِرٌ ﴿٥٥﴾

¹ ในเรื่องของชะมูดเราก็ได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติเช่นกัน เพื่อเป็นนิทศาน์อุทาหรณ์ คือเมื่อเราได้ส่งขอลและฮุไปเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาสู่ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ พวกเขาได้ปฏิเสธและได้ฆ่าอูฐนะบีของและฮุได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกเขาทนจนสนุกเร่งรีบไปเพียง 3 วันเกิด แต่พวกเขาก็ยังหยิ่งผยองโอหังไม่ยอมปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ ดังนั้นเสียงกัมปนาทหรือเสียงฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเขา โดยที่พวกเขาจ้องมองดูเพราะเสียงนั้นได้เกิดขึ้นในเวลากลางวัน พวกเขาไม่สามารถที่จะลุกขึ้นหรือวิ่งหนีไปได้ คือไม่สามารถที่จะคุ้มครองช่วยเหลือตัวเองได้

² เราได้ทำลายหมู่ชนนุหุกด้วยการให้เกิดน้ำท่วมก่อนหมู่ชนที่กล่าวมาข้างต้น เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืนไม่เชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การออบาตะฮุต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

³ นี่คือการปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่จากปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพของพระเจ้า นั่นคือ การสร้างชั้นฟ้าอย่างรัดกุม และสิ่งที่มีการผูกพันกับมันคือ ดวงดาวน้อยใหญ่ ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ การสร้างนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ด้วยเดชานุภาพและพลังของอัลลอฮ์ซึ่งจะหาพ้องอื่นใดเทียบเท่าได้ไม่

⁴ อีกปรากฏการณ์หนึ่งแห่งเดชานุภาพของพระองค์ก็คือ ทรงขยายแผ่นดินให้กว้างขวางออกไปอย่างสุดสายตาเพื่อให้พวกเขาใช้ทำประโยชน์ในการทำถนน และเพาะปลูกตลอดจนก่อสร้างอาคารที่พัก และจากทุกสิ่งเราได้สร้างมันเป็นคู่ๆ หรือเป็นสองชนิดที่แตกต่างกัน คือเพศผู้และเพศเมีย เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญถึงเดชานุภาพของพระองค์ และให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์

51. และพวกท่านอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน¹

52. เช่นนั้นแหละ ไม่มีรอซูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า

53. พวกเขาได้สังเสียในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ เปล่าเลย แต่ว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดเกินขอบเขต²

54. ดังนั้น เจ้าจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้วเจ้าจงไม่เป็นผู้ถูกตำหนิ

55. และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา³

56. และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า

57. ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكَرِهُنَّ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رُّسُولٍ إِلَّا قَالُوا
سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿٥٢﴾

أَنؤَاوَصُوا بِهِ ؕ بَلْ هُم قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٥٣﴾

فَقُولْ عَنْهُمْ مِمَّا أَنتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾

¹ คือจงหันไปพึ่งต่ออัลลอฮ์ รีบเร่งไปสู่การให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ และอย่าได้ตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือรูปปั้นเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮ์

² เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลบลบลอฮูอะลยฮิวะซัลลัม คือตั้งที่หมู่ชนของเจ้าได้ปฏิเสธเจ้านั้น โดยกล่าวว่าเจ้าเป็นมายาการหรือคนบ้า ก่อนหน้านั้นหมู่ชนในสมัยก่อนจากเจ้าก็ได้ปฏิเสธต่อบรรดารอซูลของพวกเขามาแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้เสียใจต่อคำกล่าวของพวกอาชญากรเหล่านั้นเลย บรรดาชนรุ่นก่อนๆ ได้สังเสียแก่ชนรุ่นหลังๆ ให้ปฏิเสธเช่นเดียวกันเช่นนั้นหรือ เป็นคำถามเชิงประหลาดใจต่อพฤติกรรมที่สอดคล้องกันของพวกเขา เปล่าเลย พวกเขามีได้สังเสียต่อกันหรอก แต่การละเมิดที่เกินขอบเขตของพวกเขาดังหากที่ทำให้พวกเขาปฏิเสธและฝ่าฝืน

³ คือเจ้าจะไม่ถูกตำหนิและถูกประณาม เพราะเจ้าได้เผยแผ่ศาสนาแล้ว และได้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาจนชัแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้ละทิ้งการตักเตือน เพราะจิตใจของผู้ศรัทธานั้นจะได้รับการประโยชน์และซาบซึ้งต่อข้อตักเตือนที่ดี

